

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 3/2010

Puheenjohtaja Juha Marttila (MTK)

“Suomalaisten
ruokaturva on
maailman paras”

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Yrittäjä, teemme elämäsi helpommaksi.
Etuyrittäjänä saat oman pankkineuvojan, joka tarkastelee talouttasi yhtenä kokonaisuutena.

Soita 0200 2121 (pvm/mpm) ma–pe klo 8–18 ja varaa aika tapaamiseen.

Teemme sen mahdolliseksi

Mannerheimintie 7
Helsingin keskustan
yrityskonttori

nordea.fi

Nordea

Sisältö

Sisältö 3/2010

Puheenjohtajalta - Johannes Koroma	4
Toiminnanjohtajalta - Jyrki Berner	6
Päätoimittajalta - Leif Eklöf	8
Kantapöydässä - Pöytäläinen	10
Maanpuolusharrastajat Virossa - Leif Eklöf	12
Klubilaiset Saarenmaalla - Johannes Koroma	16
Lintuja ja luontokuvia - Kalevi Suortti	20
Vironkielen kevätretki - Rainer Wulff	22
Skruuvia Mikkelissä - Pellervo Erkkilä	23
Klubin veneretki - Kaj Sarpaneva	24
Tennis- ja kulttuurimatka Kymenlaaksoon- Jussi Neste	26
Retki Laatokan ympäri - Matti Ahjopalo	28
Hyvä Ruoka ei synny sattumalta - Juha Marttila	32
Syksyn 2010 ohjelma - Ohjelmatoimikunta	35
Rapujuhla - Jari Karpakka	40
Pohjolan malja - Jusa Laurila	43
Iltaristeily - Jyrki Berner	46
Seniorilounas - Juhani JUntunen	47
Henkilökuvassa Iiro Viinanen - Weijo Pitkänen	50
”Manun matkassa” - Yrjö Larmola	52
Kalaretki - Weijo Pitkänen	55
Klubin kuoron 10- vuotis juhlakonsertti	56
Ministerilounas Tuija Brax - Elias Iirola	58
Sotilaspolitiikan ilta - Jarno Limnell	60
Biljardiopetusta - Veikko Hannula	62
Ajatuksia ja kokemuksia kulbimatkoilta - Matti Ahjopalo	63
Klubin sikarikerhon syksy - Heikki Pitkänen	66
Valintoja Klubin syyskokouksessa - Elias Iirola	67
Oliko Suomi Saksan poliittinen liittolainen? - Matti Koskimaa / lyh. Antti Henttonen	68
Klubin johtokunta ja toimikunnat	70
Konserttitanssiaiset	74
Klubin kuoron juhluvuoden konsertti	75

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

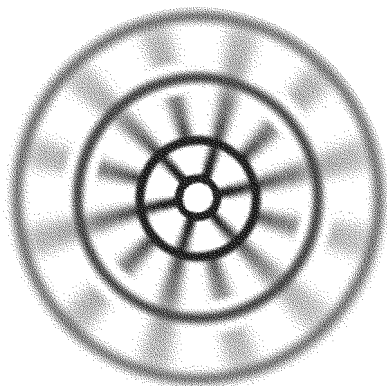
Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.klubi.fi)
Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki
puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370
Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
Päätoimittaja: Leif Eklöf
Graafikko: Yrjö Klippi
Kansilehden valokuva Skandinavian Photostock
Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat
Paino: Forssa Print

www.klubi.fi

Johannes Koroma

Klubimme omaisuus ja toimintatilat vaativat jatkuvaa huolenpitoa. Kiinteistö on suurin omaisuutemme ja sen vuokratuotot välttämätön jäsen toiminnan rahoittamiselle. Meillä on onneksemme hyviä vuokralaisia, siksi nykyisten vuokrasuhteiden jatkumisesta kannattaa pitää huolta.

■ ■ Aina ei tarpeelliseen kiinteistön huoltoon ole kiinnitetty riittävä huomiota, jolloin on syntynyt ns. korjausvelkaa tarpeellisten korjausten lykkäämisestä. Niiden lykkääminen ja kasautuminen aiheuttaa ylimääräistä rahanmenoa ja usein myös tarpeetonta haittaa toiminnalle. Johtokunnan ja kiinteistöyhtiön hallituksen yhteisin päätöksin on kesän ja syksyn aikana kartoitettu kiireellisimpien töiden tarvetta ja järjestystä. Jäsenien keskuudessa parhaiten tunnettuja näistä hankkeista lienevät parvekkeen lasittaminen, sisääntulokerroksen miesten ja naisten wc-tilojen kohentaminen, ns. sikarihuoneen rakentaminen sekä yläkellarin käyttö klubin toimintatilana.

Tupakkaparvekkeen lasittaminen on luvattu toteuttaa lokamarraskuun aikana, sen lykkäytyminen kesästä syksyyn johtui rakennusluvan viivästymisestä. WC-tilojen kohennussuunnitelma on valmis, mutta työt siirtyivät ensi kesään, sillä kiusallisen hajuhaitan aiheuttavien putkien heikko kunto yllätti korjaajat. Mielestäni oli mahdotonta, ett-

eivät wc-tilat olisi käytössä toiminnan alkaessa elo-syyskuun vaihteessa.

Nämä hankkeet eivät aiheuta niin suuria kustannuksia, että se vaatisi uusia rahoitusjärjestelyjä. Sen sijaan yläkellarin kunnostaminen toimintatilaksi on jo paljon mittavampi hanke, jonka urakkatarjoukset saadaan vuoden loppuun mennessä arvioitavaksi. Varsinkin ”sikarijaoistolle” suunniteltu tila vaatisi erillisiä tuuletusratkaisuja. Mikäli urakkatarjoukset osoittautuvat kovin kalliiksi, joudumme miettimään uusia vaihtoehtoja. Arkkitehtisuunnitelman mukaisesti kunnostettuna tila olisi erinomainen monenlaiseen toimintaan, ja olen varma että sekä ottajia sille riittää. Biljardinpelaajat eivät ole minun listani kärjessä, - omista peloistaan huolimatta.

Klubin talouden kannalta kenties tärkein ja kiireellisin hanke on sittenkin vuokratilojen ilmastoinnin kunnostaminen. Viime kesä oli hyvin raskas näissä tiloissa työskenteleville, lämpötila toimistoissa kohosi vaarallisen korkeaksi, epäterveelliseksi tasolle. Saimme viestin, että toista yhtä kuumaa työrupeamaa vuokralaiset eivät pidä suotavana. Vuokrattujen kerrosten ilmastoinnin rakentaminen asianmukaiselle tasolle on meille tärkeää, sillä vuokralaisten vaihtuminen merkitsee sekä tulojen menetyksiä että tilojen kunnostamista ja siis ylimääräisiä kustannuksia. Sitä on pyrittävä välttämään. Työ on

suunniteltu tehtäväksi vaiheittain, ensiksi 1.-3. kerrokset. Niitä koskevat urakkatarjoukset saadaan kevättalvella 2011, jolloin työt voidaan toteuttaa tulevana kesänä. Ilmastoinnin kunnostuksesta vastaa kiinteistöyhtiömme, joka sen myös rahoittaisi, luonnollisesti lainalla. Ilmastoinnin kunnostaminen maksaa aina paljon, ja tällaisen investoinnin takaisinmaksu vie vuosia. Vuokralaisten kanssa onkin aloitettu hyvässä hengessä keskustelu siitä, miten ilmastoinnin uusiminen tulisi ottaa huomioon vuokran tasossa.

Tämän lisäksi myös klubitalat vaativat kunnostusta. On puhuttu ravintolan kabinettilojen laajentamisesta ja muiden käytössä olevien tilojen kunnostamisesta. Vuosittain kunnostus nykyisissä tiloissa on varmasti tarpeen, laajentaminen näyttäisi ainakin minun käsitykseni jäävän myöhempiin aikoihin. Lisätilojen rakentaminen edellyttäisi lisää asiakkaita ja investoinnin maksaminen lisää vuokratuottoja. Tietysti myös ravintolan toimintaedellytyksistä pitää huolehtia, sen maksama vuokra on klubimme yleishyödyllisen toiminnan toinen tukijalka.

Ilmastointi on myös klubitaloissamme kohennusta edellyttävä kohde, sillä nykyiset ilmastointilaitteet ikääntyvät, vaativat huoltoa ja korjauksia. Katolla olevien erillisten ilmastointikoneiden määrä lienee yli puolitusinaa. Kun klubitoimintaa ei ole kuumimpina kesäkuukausina uu-

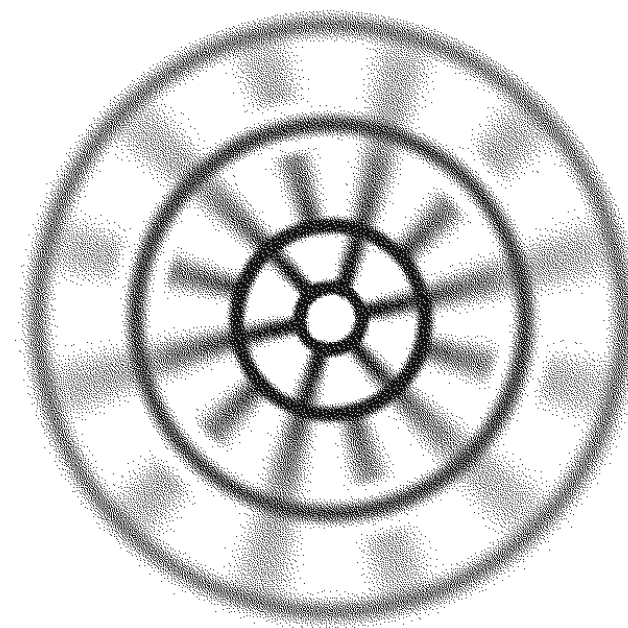
distuksella ei ole kiire, mutta uusien korvaavien laitteiden hankkiminen on aikaa myöten väistämättä edessä. Kiinteistön seinämälle jo tuodun kaukokylmän hyödyntäminen on yksi vaihtoehto. Vanhassa talossa on muutakin kohennettavaa ja tämäkin edellyttää asianmukaista selvittämistä ja suunnittelua. Johtokunnan päätöksellä on aloitettu pitkän aikavälin korjaussuunnitelman valmistelu, vaikka sen toteuttaminen luonnollisesti kuuluu kiinteistöyhtiölle ja sen hallitukselle.

Näiden monien tarpeiden tärkeysjärjestyksestä ja rahoituksesta johtokunta joutuu päättämään. Mielestäni kaikkien toiveiden ja tarpeiden keskellä on syytä seisoa jalat tukevasti maassa ja siksi on selvää, ettei niitä kaikkia voi toteuttaa samanaikaisesti eikä ai-

van peräjälkeenään. Klubin ja kiinteistöyhtiön korjaustöiden rahoitusta on arvioitava kokonaisuutena huolehtien siitä, että rahoituskulut ovat hallinnassa eikä toiminnalle synny siitä häiriöitä. Se voi merkitä joidenkin jäsenten mielestä tärkeiden hankkeiden lykkääntymistä, mutta uskon, että klubimme talouden tulee määrittellä mahdollisimman pitkälle kunnostustoimien tärkeysjärjestys ja toteutuksen ajankohta.

Näitä suunnitelmia ja mahdollisia päätöksiä esitellään klubin syyskokouksessa ja senkin jälkeen sitä mukaa, kuin perusteita päätöksille on olemassa. Johtokunta pyrkii tässä asiassa mahdollisimman suureen avoimuuteen ja jatkuvaan informaatioon.

Johannes Koroma

Hyvät Klubiveljet

Jyrki Berner

Klubin monipuolista ja korkealaatuista ohjelmaa sisältänyt kevättä seurasi vuosisadan hellekesä. Suomessa ei tapahdu usein, ettei kukaan - ehkä myrskytuhoja kokemaan joutuneita lukuunottamatta - voi moittia kesäsäitä. Toivottavasti kaikki klubiveljet saattoivat niistä nauttia kullekin sopivalta tavalla.

■ ■ Helteiden vielä jatkuessa syyskausi alkoi perinteisesti uutispuurolla, jonka jauhot ovat jo vuosia tulleet Kustavista maanviljelijä Heikki Särkilahden tilalta. Tänä vuonna sekä sato että laatu olivat erinomaiset. Klubin kannalta on hienoa, että MTK:n puheenjohtaja Juha Marttila jatkaa perinnettä maatalouden näkyvien esittelystä heti syyskauden aluksi.

Klubin toiminnan kannalta syyskausi on lähtenyt hyvin käyntiin ja ohjelmatilaisuudet ovat jälleen kerran kiinnostaneet klubiveljiä. Esitelmät ovat olleet kiinnostavia ja asiantuntevia ja niiden jälkeen käyty keskustelu monipuolista ja erittäin vilkasta. Historian illan ”Mauno Koivisto lähikuvassa” ja sotilaspolitiikan illan ”Suomen uhkakuvapolitiikka 2000-luvun alussa” aiheet vetivät salin täyteen ja molemmissa keskustelu lopetettiin vasta ”jatkoajan” jälkeen. Ensimmäisen kerran ohjelmassa ollut purjehduskauden teemallinen päättäjäsristeily illallisineen sai niin hyvän vastaanoton ja paljon

kiitosta osallistuneilta, että siitä pyritään luomaan merellinen traditio jo yli 25- vuotta voimissaan olleen veneretken rinnalle. Toivon, että mahdollisimman moni jäsenistä löytää jälleen syyskauden ohjelmatarjonnasta itselleen sopivaa ohjelmaa. Toki ohjelman lisäksi Klubille voi suunnata myös tapaamaan vanhoja ja uusia ystäviä, tai vain olemaan ”poikaporukassa” henkilökuntamme palveltavana.

Myös ravintolan syksy on alkanut edellisten vuosien tapaan. Nyt kun asiakkaat, henkilökunta ja toimintaympäristö ovat tulleet nuorille yrittäjillemme Miialle ja Petrille tutuiksi, voitaisiin suurempaakin asiakasjoukkoa palvella. Miia ja Petri ovat yhdessä henkilökunnan kanssa tehneet monia pieniä ravintolateknisiä ja -logistisia parannuksia, joiden ansiosta ruuan laadusta ja palvelun tasosta ei tarvitse tinkiä, vaikka paikalla olisi enemmänkin asiakkaita. Esitänkin toivomuksen etenkin niille jäsenillemme, jotka eivät vielä ole oppineet käyttämään tai käyttävät harvoin Klubin tarjoamia mahdollisuuksia ottaisivat sen mukavana ja rauhallisena liikelounaiden ja koulutustilaisuuksien tai perhejuhlien pitopaikkana. Omasta kokemuksesta tiedän, että vaimoväki arvostaa maittavaa juhlapäiväillallista Klubin viihtyisän arvokkaassa ympäristössä.

Puheenjohtajan kirjoituksessa mainittujen kiinteistön kehityshankkeiden lisäksi johtokunnan

asettama Jere Lahden johdolla toimiva työryhmä on aloittanut työnsä Klubin tulevien haasteiden kartoittamiseksi ja keinojen löytämiseksi niihin vastaamiseen. Työ on vasta käynnistynyt ja sen etenemisestä kerrotaan lisää syyskokouksessa ja tulevissa lehdissä.

Syyskauden alussa on - valitettavasti jälleen kerran - muistutettava jäseniä ennakoilmoittautumisen tai sen perumisen tärkeydestä. Rapujuhlaan ilmoittautuneista yli 10% perui osallistumisensa samana päivänä tai ei lainkaan. Ravintola kärsi tästä tappion. Toinen vaikutuksiltaan päinvastainen ilmoittautumismenetellyn laiminlyönti tapahtui sotilaspolitiikan illassa syyskuussa. Tappion tässä tapauksessa kärsivät viimeisien joukossa, mutta kuitenkin hyvissä ajoin paikalle tulleet ruokailuun ilmoittautuneet klubiveljet. Ruokailemaan oli ilmoittautunut 16 henkeä ja syömään tuli noin 40 henkeä. On luonnollista, että viimeisille syöjille tarjolla olleessa kalakeitossa oli jäljellä niukalti sattumia, vaikka ravintola teki parhaansa. Yritetään siis muistaa ilmoittautua ja tarvittaessa perua se, etteivät klubiveljet tai meitä palveleva ravintola pety klubiveljien laiminlyöntien takia.

Lopuksi minun on pyydettyvä anteeksi niiltä jäseniltä, joiden kuva- ja/tai nimitiedoissa oli keväällä ilmestyneessä jäsenluettelossa virheitä. Korjaussivut

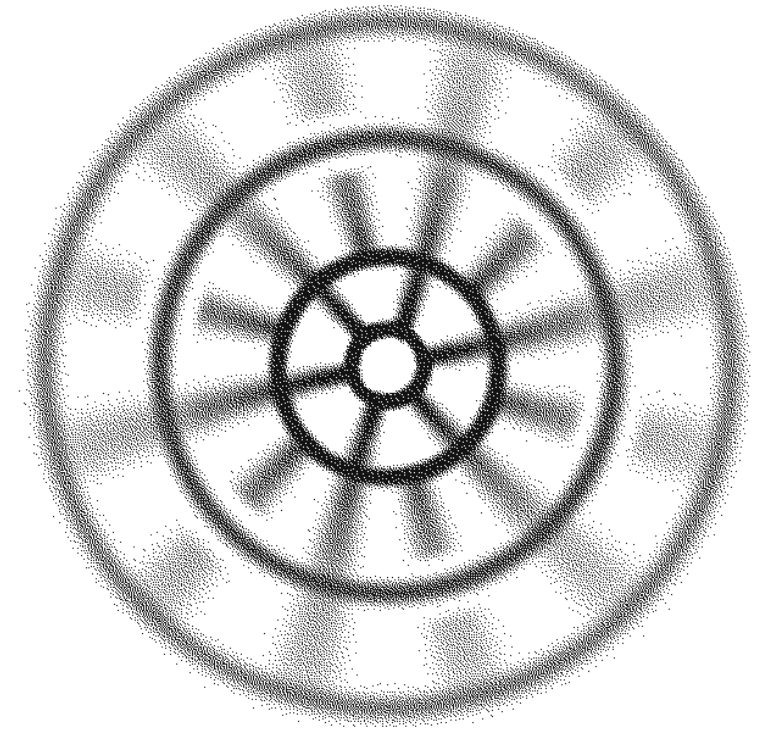
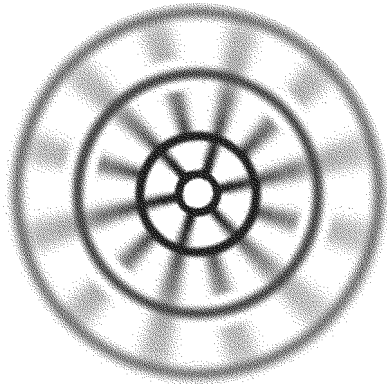
julkaistaan joulukuun lehdessä. Vahingosta viisastuneena pyrimme luomaan järjestelmän, jossa inhimillisen erehdyksen mahdollisuus olisi pienempi.

Lisäksi välitän omat, sihteerin ja asianomaisten yhteistyökumppaneidemme pahoittelut siitä, että osa jäsenistä on saanut aiheettoman jäsenmaksuistutuksen. Toivon, ettei kenellekään tullut näistä harmittavista virheistä kohtuutonta vaivaa eikä mielipahaa. Jatkossa jäsenmak-

sujen laskutus hoidetaan suoraan kirjanpitojärjestelmästäme, jolloin virheiden mahdollisuus myös tällä sektorilla pienenee.

Hyvää sisäruokintakautta toivotan!

Jyrki Berner

Klubihenkeä yhteisillä matkoilla

Leif Eklöf

Tämän numeron cover story sai virikkeensä perinteisestä uutispuurosta, jolla MTK:n puheenjohtaja Juha Marttila käsitteli poikkeuksellisen kuumen ja kuivan kesän aiheuttamia vaikeuksia maataloudelle: "Kuumuus ja kuivuus olivat liikaa. Monin paikoin satotoi- veet tuhoutuivat jo keväällä kylvöjen jälkeisiin rankkasa- teisiin."

■ ■ Koska syyskauden tärkein klubitapahtuma, syyskokous, lähestyy, lehdessä julkaistaan johtokunnan ja toimikuntien kokoonpanot. Kiinnittäisin erityistä huomiota siihen, että jokaisella klubin jäsenelle on oikeus ja mahdollisuus vaikuttaa sekä henkilövalintoihin että klubitoimin- nan tulevaisuuteen juuri syys- kokouksessa, jossa vahvistetaan

mm. ensi vuoden toimintasuun- nitelma.

Viime aikoina ovat klubilais- ten yhteiset matkat lisääntyneet ja monipuolistuneet. Harrastus- toimikunta on järjestänyt monia erilaisia yhteisiä matkoja niin kaukomaille kuin lähialueillekin. Lehdessä on selostettu Indokiin- nan jokiristeilyä sekä Punaisen meren matkoja. Tässä numerossa kerrotaan Laatokan matkasta se- kä kolmesta Vironmatkasta. Klu- bin kuorokin on kymmenvuotisen toimintansa aikana tehnyt monta "työmatkaa" Suomeen ja ulko- maille konserttien merkeissä

Osallistujamäärät yhteisillä matkoilla ovat kasvaneet. On hy- vä lähteä tutussa ja turvallisessa joukossa liikkeelle. Monet mat- koista ovat myös Avec, eli puo- lisotkin ovat tervetulleita. Sana on kiirinyt jäsenistössä ja usein matkat on myyty loppuun. Tä- säkin pitää korostaa aikaisen il- moittautumisen tärkeyttä.

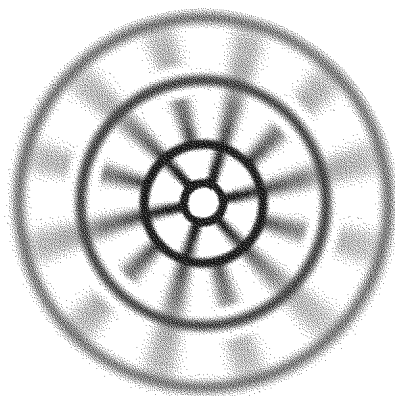
Näillä toimikunnan järjes- tämillä matkoilla tulee muistaa, että ryhmät edustavat myös ar- vostettua Klubiamme. Maanpuo- lustusharrastajien Viron matkalla oli ilahduttavaa havaita isäntien huomionosoitukset. Isännät oli- vat selvästi hyvin perillä siitä, mitä yhteisöä vieraat edustavat! Puolustusministeriössä, vapau- tuseuseossa ja NATO:n yksikös- sä meitä tervehti siniristilippu. Olimme tietenkin mielissämme tällaisesta arvostuksesta.

Meidän tulee omalta osaltam-

me huolehtia siitä, että yhteisillä matkoillamme säilyy hyvä yh- teishenki.

Matkailun illassa 19.10 esi- tellään vuoden 2011 matkailutar- jontaa. Tänne ovat kaikki jäsenet tervetulleita tutustumaan matkoi- hin ja tekemään ehdotuksia.

Leif Eklöf
Päätoimittaja
webmaster@klubi.fi

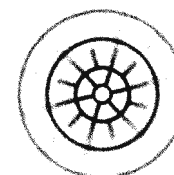
Kutsu Klubin sääntömääräiseen SYYSKOKOUKSEEN

■ ■ Helsingin Suomalaisen Klubin sääntömääräinen syyskokous pidetään marraskuun 18 päivänä 2010 alkaen kello 19.00 Klubin tiloissa Kansakou- lukuja 3 Helsingissä. Kokouksessa vahvistetaan toimintasuunnitelma sekä tulo- ja menoarvio seuraavaksi toimintavuodeksi, päätetään liittymismaksun ja jäsenmaksun suuruudesta, valitaan johtokunnan jäsenet erovuoroisten jäsenten tilalle ja käsitellään muut Klubin sääntöjen 9 §:ssä mainitut syys- kokouksessa käsiteltävät asiat.

Helsingissä 16.9.2010
Klubin johtokunta

Helsingin Suomalaisen Klubin
kuoro täyttää 10 vuotta

■ ■ Juhlakirja on luettavissa osoitteessa
www.klubi.fi/juhlakirja

Tiedä mihin hyppäät

Yrityksen arvonmääritys ja Due Diligence

www.bdo.fi

Tapahtui kesällä

■ KESÄÄ, veljet, kesää!

- Samoin! Sitä on ollut ja on yhä, lämpötila nytkin liki 20.
- Syksyn enteitä on silti jo ilmassa. Klubimme on avattu, uutispuuro syöty ja sakolukuja veikattu. Voittajalle on syksyn puuotarpeet turvattu. Lehtemme kertoo voittajan.
- Monenlaista on kuumaan kesään mahtunut. On ollut ukkosia, trombeja, syöksyvirtauksia ja ties mitä. Muualla maailmassa on ollut vieläkin pahempaa: tuhotulvia ja maanvyörymiä. Pakistanisassa on ollut pahinta. Indus-virran padot kostivat rakentajilleen. Neljä miljoonaa ihmistä menetti kotinsa ja omaisuutensa. He odottavat muun maailman auttavia käsiä, meidänkin.
- Arktiset jäävuoretkin lohkeilevat. Mummoni sanoisi, että taivaan kirjat ovat sekaisin.

- ITÄINEN NAAPURIMEKIN on antanut puheenaihetta. Innostui kyykyttämään meitä. Katkaisi maidon ja lihan viennin Suomesta – varoittamatta ja sovitusten hyvien kauppatapojen vastaisesti.
- Onkohan tandemilla sisäisiä vaivoja tämän ulos päin uhoamisen taustalla.
- Niinhän koulukiusaajatkin

- tekevät. Kiusaavat pienempiään, kun eivät isompia uskalla.
- Muistattehan, veljet, noudattaa pääministerimme ohjetta. Venäjistä pitää puhua fiksumusti. Pois kokoomusministereiden huono käytös.
- Yksi noista kolmesta ministeristä on klubimme jäsen ja meidän olemme kaikki herrasmiehiä, joten moite oli kohtuuton. He halusivat olla rehellisiä muistaen, että se maan perii.
- Toinen on ulkopolitiikan ammattilainen, joilla hyvä käytös on jo selkäytimessä.
- Ja kolmas on pyrkinyt aikaisemminkin kolminkertaiseen rehellisyyteen.
- Tarkoittaakohan fiksuus sitä, että jos lyödään poskelle, pitää kääntää lyötäväksi toinenkin?
- Tekisi mieli päästä tutkimaan naapurimme sovhoosien, meijerien, teurastamoiden, toritiskien ja kuljetusten hygieenisyyttä.
- Onneksi venäläiset kuluttajat eivät pelkää ostaa tuotteitamme, kunhan vain saavat. Se on hyvä, sillä Venäjä on elintarviketeollisuutemme tärkeä vientimaa..

- EI TÄMÄ ole ollut ainoa kyykyttämisen kohde. Karjalan

- tasavalta on joutunut Kremlin tiukkoihin ohjaksiin Parlamentin vähäinen valta vaihtui Venäjän presidentin nimittämän aluejohtajan yksinvaltakaksi.
- Kremlin henkäys saattaa palelluttaa karjalaisen kulttuurin orastavan kasvun.
- Moskovan huippuuhelut voivat purkautua ukaasivirtauksiksi.
- Vahvistunut turvallisuuspoliisi hoitaa sen. Niillä on oma lapsiasiamieskin, joka kävi uhoamassa meilläkin. Vaati soveltamaan Venäjän Suomessa asuviin kansalaisiin heidän maansa lakeja.
- Miksikähän presidenttimme ei ohjannut häntä oman maansa katulasten pariin, vaan järjesti ystävällisen tapaamisen.
- Hän toimi fiksumusti.
- Sinä päivänä kaipasin Kekosta – muistui mieleen se Suomen asioihin sotkeutunut suurlähteliläs..
- Minuakin kyykytettiin vähän kesäkuussa. Käännäyttivät Imatran tullissa takaisin, kun yritin viedä tuliaislahjaksi pari kokoon taitettavaa kevyttä pihatuolia. Syy jäin epäselväksi, kun ei löytynyt yhteistä kieltä. Elämäni lyhin ulkomaamatka jäi vain kierrokseksi tullikopin ympäri.
- Palasitteko takaisin kotiin?
- Emme sentään. Saimme tuolit säilöön Suomen tullin varastoon ja uuden maahantulolomakkeen täytettyämme pääsimme sa-

- man tullineidon tuikean katseen alla läpi.
- Mitä isot edellä, sitä pienet perässä.

- URHEILIJAMME saivat Barcelonasta laihan saaliin, vain yhden kulmikkaan vaskenpalasen.
- Mutta tyttömmme toivat kaksi suunnistuksen mm-kultaa.
- Eläkööt naisemme!
- Pappisvirasta erotettu uusi Luther-piispa ei uskonveljineen hyväksy vieläkään heitä papeiksi. Se on syrjintää.
- Vaikka he saivat jo toistata vuotta sitten ääni- ja vaali-oikeuden, viimeksi mainitun ensimmäisinä maailmassa.
- Me saimme tänne Helsinkiin iloksemme historiamme ensimmäisen naispiispan. Olisi mukava saada hänet vierailemaan klubissamme avec-iltaan..
- Naispappien vastustajat julistavat, että piispa, joka vihkii naisen papiksi, tekee kuolemansynnin. Minkähän synnin uusi arkkipiispa oman Eeromme kanssa tekikään, kun vihkivät naisen piispaksi?
- Niiltä taisi loppua asteikko.
- Vaativat noudattamaan sen ajan perinteitä, jolloin maapaltoa luultiin auringon kiertämäksi

- pannukakuksi.
- Olkaamme suvaitsevaisia. Annetaan jokaisen tulla uskollaan autuaaksi.

- TOINENKIN naapurimme on antanut puheenaihetta. On keskusteltu koulujen pakkoruotsista.
- Kannatan sitä, sillä se on hyödyllistä pohjoismaisen yhteistyön kannalta.
- Mutta se vie tilaa tärkeämmiltä isoilta kieliltä – venäjältäkin.
- Pakkoruotsi voi toimia välillisesti venäjän kielen opetuksen hyväksi.
- Nyt en ymmärrä...
- Venäjänkielinen väestö kasvaa Suomessa, Kun heitä on yhtä paljon kuin ruotsinkielisiä, he alkavat vaatia kouluihin pakko-venäjää.

- OLIKOHAN se Helsingin Sanomien päätoimittaja Yrjö Niiniluoto, joka kauan sitten sanoi, että on lottovoitto syntyä suoma-

- laiseksi.
- Hän ennakoiki amerikkalaisen Newsweek-lehden äskeitä tutkimusta, jonka mukaan me asumme maailman parhaassa maassa.
- Ilta-Sanomien ehätti mitä-töimään tutkijoiden yhteenlaskutaidot ja pudotti meidät hopealle. Newsweek tunnusti pienen virheen. mutta ei suostunut muutamaan palkintosijoja.
- Olipa sattuma, että tuona samana uutispäivänä sotainvalidimme liitto vietti 70-vuotishuilaansa. Uutinen oli mahtava kiitos harvenneiden ja harmaantuneiden tammenlelväveljien ja -siskojen suurelle elämäntyölle. Ilman sitä olisimme korkeintaan 57:s, jos sitäkään.
- Jos olisimme ylipäättään olemassa.
- Harvenneet ja harmaantuneet he todella jo ovat. Isäni palveli jatkosodan rajajääkärijoukoissa. Niiden yhdeksässä erillis-pataljoonassa palveli kolmen ja puolen vuoden aikana yhteensä noin 40 000 miestä. Arvatkaapa, kuinka monta heistä oli Immolan perinteisessä vuosijuhlassa paikalla?
- ???
- Kaksikymmentäkaksi.. He kutsuvat itseään ja koko tammenlelväsukupolvea katoavaksi luonnonvaraksi.
- Sen elämäntyö ei katoa.

Pöytälainen

Maanpuolustusharrastajien retki Viroon 20.-21.5.2010

Klubin maanpuolustusharrastajat ovat vuosien varrella tehneet useita retkiä moniin kotimaan sotilaallisiin kohteisiin aina Hankoniemeltä Rovajärvelle ja Lappeenrantaan. Tällä kertaa nelisenkymmentä klubiveljeä suuntasivat matkansa Viroon tutustumaan veljeksiamme sotahistoriaan ja sen maanpuolustuksen nykyaikaan.

■ ■ Torstaina 20.5 Tallinnan satamassa meitä vastassa oli Klubimme ulkojäsen, pääjohtaja Matti Päts, jonka johdolla matkasimme Sinimäen alueelle lähelle Narvaa. Siellä käytiin rajuja taisteluja vuonna 1944. Klubiveljemme, väitöskirjaansa viimeistelevä historiantutkija Seppo Vepsäläinen piti matkan aikana tyhjentävän luennon Viron sotahistoriasta

ja Sinimäen taistelujen merkityksestä viime sotien tapahtumiin myös Suomen sotilaallisen tilanteen kannalta. Matti Päts, joka on Viron sotahistoriallisen seuran hallituksen jäsen, täydensi asian tuntevasti Sepon esitelmää. Tutustuimme Sinimäen taistelujen museon lisäksi myös taistelujen maastoon. Erityistä tuossa maastossa oli se, että taistelut käytiin

kapealla noin kolme - neljä kilometriä leveällä kannaksella, joka rajoittui pohjoisessa Suomenlahteen ja etelässä kulkukelvottomaan laajaan suoalueeseen. Tämän kokopäiväretken päätteeksi nautimme yhteisen illallisen hotellissa Virussa. Siellä myös hyvästelimme Matin, joka oli käyttänyt lomapäivänsä meidän retkemme onnistumiseksi.

Perjantai-aamuna tutustumiskohteenamme oli Cyber Defence Centre of Excellence (NATO). Tämä tärkeä verkkosodankäynnin tutkimusyksikkö on sijoitettu Tallinnaan. Keskukseen toimintaa esitteli meille keskuksen johtaja, eversti Ilmar Tamm. (Yksikön turvakäytäntö on ymmärrettävästi korkealla tasolla. Ei kai turvallisuustietoja!!! Olimme

ilmoittaneet etukäteen retkeläisemme nimet ja passiakin tarvittiin!) Keskukseen toimintaan voi tutustua sen nettisivuilla: www.ccdcoe.org/ Esitelmän jälkeen suuntasimme Harjumaalle lähellä Tallinnan keskustaa, jossa on yksityinen Viron vapautustaistelun sotamuseo. Meidät otti vastaan museon perustaja ja johtaja Johannes

VIRON RETKI

JARMO HEINONEN

Törs. Tässä suorastaan uskomattomassa yksityismuseossa on todella paljon katsomista, panssarivaunuista tykkeihin ja onpa siellä yksi ohjuskin. Suuri Suomen ystävä Törs esitteli persoonalliseen tapansa museota ja sen rakentamista. Museossa toimii myös viihtyisä ravintola, jossa nautimme lounaan. Museon kotisivut ovat: /www.hot.ee/vvmuu-

seum/ Tutustumista tähän museoon voi vilpittömästi suositella! Kiireisen päivän loppuksi meillä oli vastaanotto Viron puolustusministeriössä, viroksi Kaitseministeerium. Ajankohtaiskatsauksen esitti ministeriön suunnitteluosaston johtaja Jonatan Vseiov. Täällä tuli luonnollisesti esille myös kysymys Suomen NATO-jäsenyydestä. Esitelmöitsijä toi-

votti omasta puolestaan Suomen tervetulleeksi järjestöön. Ministeriön kotisivut ovat: www.mod.gov.ee/en

Retkemme onnistui erinomaisesti. Tunnelma oli väliin kuin valtiovierailulla! Osoituksena isäntiemme arvostuksesta Klubiamme kohtaan mainittakoon vain, että kaikissa kohteissa meitä tervehtivät Viron lippujen ohella

myös Suomen siniristiliput.

Retken onnistuminen ja vierailujen järjestelyt olivat mahdollisia vain Viron Suomen sotilasasiameiehen, sekä Suomen Tallinnassa olevien kummankin sotilasasiameiehen suuriarvoisella tuella. Nämä herrat tuntevat Klubimme ja arvostavat sitä. Kiitokset kaikkien osallistujien puolesta sotilasasiamehille, Matti

ELIAS IIROLA

ELIAS IIROLA

Johannes Törs ja Matti Koskimaa.

Pätsille, Seppo Vepsäläiselle ja sihteerillemme Inkerille! Kuvat retkeltä löydät osoitteessa: www.klubi.fi/maanpuolustus/Sivuilla on kuvia myös aikaisemmilta retkiltä sekä selostus suunnitteilla olevista retkistä.

Leif Eklöf

Klubilaiset Saarenmaalla

Saarenmaalle ensikertaa matkustavalle tulee outo dejavue-tunne, jossa 50-luvun Suomi-filmien ja sosialistisen kolhoositalouden mielikuvat sekoittuvat viehättäväksi epätodellisuudeksi.

■ ■ Saari ei ole vielä kokonaan erkaantunut Neuvostoliitto-ajan kokemuksista ja vertailu vanhaan tulee helposti esiin kaikessa arjessa. Vanhimmat saarenmaalaiset eivät olekaan pystyneet sopeutumaan muutokseen, vaan kaipaavat mennyttä turvallisuutta. Kertaturistille muutos näkyy kaikkialla, kolhoosien rappeutuvat hallintorakennukset ja kalustovajat, suljetut kalastuskombinaatit sekä loputtomat katajien valtaamat entiset viljely- ja laidunmaat muistuttavat suljetusta ja sensuroidusta lähimenneisyydestä hyvin kouriintuntuvalla tavalla.

Saarenmaa oli suljettu sotilasalue, jonne muilla virolaisilla ei ollut pääsyä. Samasta syystä sieltä harvemmin käytiin Tallinnasta tai muista kaupungeista. Saarenmaalle säilöttiin idyllinen mielikuva sosialismin tuomasta rauhasta ja työstä. Kaikilla oli työpaikka, vaikka ei ollutkaan töitä, työttömyys-sanaa ei vironkielessä ollut ja muun maailman kriisit, sodat, onnettomuudet ja tallinnalaisille tuttu Väiskin lihatiskikin sensuroitiin Saarenmaan televisiolähetyksistä ja sanomalehdistä. Ei siis ihme, että maail-

man raadollisuus alkoi näyttäytyä saaren asukkaille vasta kun Viron itsenäisyys koitti.

Erinomainen oppaamme, saarella syntynyt ja koulunsa käynyt kertoi, että maailma oli rauhallinen ja turvallinen, kunnes Viro itsenäistyi. Kun koulutoverit Tallinasta kertoivat Fazerin sini-sestä, Kuressaaren alakoulun opettaja todisti sen valheeksi ja kapitalistiseksi propagandaksi. Kuvat kauppojen runsaasta tarjonnasta Suomessa olivat saman ajattelun mukaan vain osoitus suomalaisten köyhyydestä, tavarain ja rahan puutteesta hyllyille jääneistä tuotteista. Kun todellisuus hänen silmiinsä avautui ensimmäisellä Suomen lautalla, katosi muutenkin kuin lapsenusko opettajan viisauteen.

Nyt EU, Viron valtio ja turistit – Suomalaisen Klubin matkalaiset heidän joukossaan –

rahoittavat kukin tavallaan Saarenmaan muutosta miehiteytystä sotilasleiristä omatoimiseksi yhteiskunnaksi. Historia on läsnä kaikkialla ehkä vahvemmin kuin muualla Virossa. Sosialisti-

sella kaudella kielletyt kiviainat, ihmisten yksilöllisyyden vertauskuvat (!), ovat jälleen sallittuja ja niitä kohennetaan, - tietysti EU:n rahalla. Yhdessä kaikkialla kasvavien katajien kanssa ne muokkaavat Saarenmaan maisemaa entiselleen. Uudet miehittäjät ovat jo alkaneet tulla ja tuoda varallisuutta: suomalaiset, ruotsalaiset, saksalaiset ja englantilaiset sijoittajat ostavat edullisia taloja ja tiloja. He maksavat menneisyyden ja muuttumattomuuden tunteesta, kaislakatoista, kukkaniityistä ja museaalista ympäristöstä.

Miehityksen ajan Saarenmaa oli suuri sotaleiri, rantaan ei saanut rakentaa eikä kaikkialla edes mennä, rannikkopuolustuksen tykkiasemat puolustivat rauhaa Itämeren suuntaan, mutta samalla ne torjuivat varmuuden vuoksi myös saarikansan maastamuuttoa, jos nyt joku olisi sitä ajatellut.

Saarenmaalla tuntuu kuin aika pysähtyisi ja kulkija palaisi 50-luvulle. Saari on matala ja pohjavesi on korkealla. Vielä toukokuun loppuun mennessä talven runsaat lumet eivät olleet ehtineet imey-

tyä maaperään. Hoitamattoman ja pusikoituneen metsän pohja on monin paikoin vetinen. Viehättävä muuttumattomuus herättää nostalgisia tunteita. Saari tuntuisi tarjoavan erinomaiset edellytykset maanviljelylle, helposti käyttöönotettavia vanhoja viljelysmaita on runsaasti. Todellisuus tulee vastaan, kun muistaa, ettei Virossa tueta erikseen maataloutta niin kuin useimmissa muissa EU:n jäsenmaissa ja siksi pelotkin saavat katajoitua kaikessa rauhassa. Ekologista viljelyä harrastetaan jossain määrin, sen jalostetuimpaan tuotteeseen, ekologisen saippuan tekoon voi saarella tutustua. Ihmiselle kaikkea hyvää tekeviä ja vaivoja parantavia käsintehtyjä yritysaippuolita lähtee kaikkialle maailmaan Japania myöten.

Juuri tätä tunnelmaa hakevat sieltä myös uudet maahanmuuttajat, jotka pyrkivät mieluummin entisöimään kuin muuttamaan. Risto-Matti Ratian ja Anu Saagin talolle johtaa kapea hiekkatie pikkukylän talojen ja pihojen lomitse, kyläläiset ovat tottuneet

SAARENMAA

sihen, että suomalaiset turistit viedään katsomaan taloa, joka muistuttaa Marimekon Bökarisia niin paljon kuin se Virossa on mahdollista. Bussin ikkunasta näkee kiviainat päälle paikalliseen tapaan kuivumaan pinotut polttopuut ja pihalla maamerkinä liehuvat marikuvioiset lakanat. Ketään ei näy, eikä kukaan tiedä, elävätkö Risto-Matti ja Anu enää yhdessä tai asuuko kumpikaan talossa.

Muhun saaren elävän museokylän jokainen nurkka kertoo menneisyydestä: kyläläisten yhteiseen kohtaamiseen tarkoitettut aukiot, vanhat kalastusveneet kiviaitojen harjalla, kylämuseon perinteiset vaatteet ja tarvekalut. Edes suuri matkailijoille tarkoitettu ravintola ei riko tätä muuttumattomuuden vaikutelmaa. Tuulimyllytkin pyritään entisöimään. Tunnetuin turistikohte lienee Kaalin järvi, meteorin maahan puhkoma syvä kuoppa. Kaislakattojen valmistaminen elää uutta aikaa, niiden tekoa opetetaan ja tarkoitukseen paras kaisla kasvaakin Saarenmaan lahdissa. Suomeenkin niitä nyt tullaan tekemään.

Saarenmaan vanhat tilat ja talot on palautettu entisille omistajilleen, jos mahdollista. Niitä on kunnostettu ja 440 vuotta vanhan Kuressaaren kaupunkikuvaa kohennettu kohtuullisen hienotunteisesti, vanhaa arvostaen. Puutalot muokkaavat keskustaa, vanha piispanlinna vallihautoineen hallitsee näkymää merelle,

laaja hiekkaranta kokoaa perheet nauttimaan auringosta ja merestä. Uudet, arkkitehtonisesti lähes kammottavat kylpylähotellit on rakennettu sivummalle, lähes näkymättömiin.

Kaupunki henkii saksalais-balttilaista rakennuskulttuuria, jota sosialistinen realismi on paikka paikoin muokannut ra'alla suoraviivaisuudellaan. Ero Tallinaan tai Pärnuun on suuri, olisi mahdollista kuvitella Kuressaaren keskustaan lasista liikepalatsia. Vertaus Tammisaareen tai Naantalisiin ei ole ehkä aivan väärä. Ainakin ravintoloita ja kahviloita on yhtä runsaasti. Niissä tarjottu ruoka on hyvää ja suomalaisittain edullista. Mikään gastronominen keidas Kuressaari ei kuitenkaan ole. Ravintoloita, jopa eksoottisia, kylä riittää, eikä huonoon ruokaan siellä tarvitse tyytyä. Hintataso on ravintoloissa mieluummin hie- man huokeampi kuin Tallinnassa, kuten palkkatasokin. Kovin monipuolisia tuloja ei myöskään kannata ajatella, esimerkiksi vaatetarjonta on pääosin samaa kuin Tallinnan sataman makasiineissa. Joistakin antikvariaateista voi etsiä tuki tehdä poikkeuksellisia löytöjä.

Saarenmaan talous perustuu suurelta osin matkailuun, jonka kasvua ja monipuolistumista saarelaiset kehittävät. Matkailijoita Saarenmaalla käy noin neljännesmiljoona vuosittain. Suomalaisten turistien määrä oli ainakin keväällä kuuluva, vaikka matka Kuressaaren Helsingistä viekin

yllättävästi aikaa. Se vaatii Tallinnan matkan lisäksi osin huonokuntoisten teiden ja Saarenmaan lautan vuoksi runsaat kolme tuntia, joten parhaimmillaankin viikonlopun viettäjä tarvitsee osan perjantapäivästä matkan tekoon. Nopeimmat ehtivät silti tehdä kaksikin kierrosta Kuressaaren uudella golfkentällä, jonka laitamille on rakennettu ulkoasultaan hyvin uudenaikaisia huviloita ulkomaisten ostajien toivossa. Kenttä itsessään on puhdasoppinen peltokenttä, jonka suunnittelija lienee tavoitellut piirteitä links-kentästä.

Kuressaaren matkailussa kylpyläkulttuuri on hallitsevaa. Kylpyläpalveluita tarjoavia hotelleja on runsaasti ja hoidot ainakin matkalla olleiden klubilaisten kokemusten perusteella ammatitaitoisia ja kohtuuhintaisia. Talvikin on Saarenmaalla leudompi, joten näihin palveluihin voi helposti hakeutua silloinkin. Talvela Saarenmaa ja Kuressaari vai- puvat syvään uneen. Matkailun sesonkiluonteisuudesta johtuen moni saarenmaalainen joutuukin hakemaan toimentulonsa ainakin kahdesta työpaikasta tai ammatista, meidän oppaammekin kertoi iloisesti suunnittelevansa tulevan talven viettämistä Pallastunturin hotellin vastaanotossa. Monet muutkin käyvät talvikaudella Suomessa tai Ruotsissa töissä palakseen keväällä kotiseudulle.

Johannes Koroma

Lintujen ja luontokuvien perässä

KALEVI SUORTTI

Joka vuosi toukokuun puolen välin lähestyessä lintuihmiset ovat kuin kissat pistoksissa. He nimittäin tietävät, että juuri niinä aikoina sadattuhannet arktiset linnut muuttavat näytävästi Suomenlahden poikki, maan kaakkoista kulmaa viistäen kohti tundra-alueita.

■ ■ Näytelmää odotetaan joka kevät kuin parastakin ensi-iltaa. Se on aina erilainen, vaikka näyttelijäkaarti pysyy samana. Estradilla on mm. tuhansittain hanhia,

alleja, mustalintuja, pilkkasiipiä ja lapasorsia. Sivurooleissa esiintyy myös kuikka, yleensä hajarparvina. Joskus silmien eteen pöllähtää iloinen ja värikäs keltavästäräkkiryhmä. Saarien, pilvien ja sinisen taivaan muodostamista kulisista tarkkasilmäisimmät saattavat löytää myös yksittäisiä petolintuja, kuten mehiläishaukkoja, jalohaukkalajeja ja merikotkia. Kukin lintulaji etenee omalla tyylillään. Alan harrastajat tunnistavat lajit pelkistä silhueteista ja siiveniskuista. Aloittelevien

lintuharrastajien kannattaa siis liikkua lintuja enemmän tuntevien seurassa. Me klubin digikamera- ja luontokuvauskerholaiset olemme tältä osin etuoikeutettuja. Jäsenkunnasta löytyy maan parhaita ornitologeja Lasse J. Lai-
neen johdolla.

***

Klubin Digikamera- ja luontokuvauskerho on tehnyt usean vuoden ajan toukokuun kolmantena viikonloppuna retken itä-

selle Suomenlahdelle, Rakinkotkan saareen (www.vimpa.com). Poikkeuksetta retkemme ajoitus on osunut nappiin arktikan kannalta. Sää on tavannut suosia ja tälläkin kertaa olimme erityisen onnekkaita.

Osanottajakunta nousi ennätyslukemiin. Klubiveljiä oli yhteensä neljätoista. Lisäksi mukamme oli digi-illoista tuttu kouluttaja, Kamera-lehden toimittaja Asko Vivolin. Kun joukossamme lisäksi oli valokuvaamista ammattinakin harjoittava klubiveli Atte Niittylä ja luontomies kiireestä kantapäähän Pertti Salolainen, ainekset hyvälle luonto- ja kuvausviikonlopulle olivat mitä mainioimmat. Viikonloppua Itäisen Suomenlahden kansallispuiston äärellä oli kanssamme viettämässä myös luontokuvaaja Tea Karvinen, joka nuotiotulen loimussa kertoi meille eri puolille maailmaa suuntautuneista eksoottisista kuvausmatkoistaan. Käypä vilkaisu Tean kuvia Rakinkotkasta osoitteessa www.teakarvinen.pictures.fi.

Rakinkotka island –linkistä pääset tutustumaan retkemme tunnelmiin ja nauttimaan Tean loistavista valokuvista.

***

Meillä itse kullakin oli retkeen liittyen erilaisia tavoitteita. Jotkut olivat mukana ensisijaisesti arktikan takia. Toiset taas etsivät saaren monipuolisesta luonnosta sopivia kuvakulmia. Joustavaksi

rakennettuun ohjelmaan sisältyi tietenkin opastusta sekä lintujen että luonnon kiehtovaan maailmaan. Moni taisi saada myös elämänaikaiseen lintulistaansa (elis) uuden lajin, kun Lasse bongasi luontopolun varrelta idänuunilinnun, jota porukalla seurattiin ja ennen muuta kuunneltiin.

Kameran käyttöön paneuduttiin sekä Askon oppitunnilla että reissulla olleiden muidenkin ammattilaisten tarjoamassa todellisessa vierihoidossa kuvauskohteiden äärellä. Ja kohteitahan saarella riitti. Pitkällä putkella kuvattiin muuttavia lintuja, jotka etenivät aurana, nauhoina tai hajarparvissa korkealla taivaalla tai lähellä meren pintaa karikoiden ja saarien muotoja seurailleen. Normaaliobjektiivilla otettiin maisema- ja henkilökuvia muistellen samalla, miten syvyysterävyyttä hallitaan. Jotkut olivat nöyriä ja polvistuivat vaikkapa rentukkasvuston ääreen ja ottivat lähikuvia kukinnoista ja niissä vieraillevista ötököistä. Makro-objektiivin kanssa ei käsi saa täristä, kun terävyysalue lasketaan millimetreissä. Ammatillaiset suosittelivatkin kolmijalan käyttöä, jotta kamera pysyisi mahdollisimman vakaana. Halvan ja hyvän tuen kamerallensa saa muuten myös hernepussista.

***

Klubiretki ei ole klubiretki, ellei ohjelmassa ole yhdessäoloa, konversatsioonihetkiä. Näitä Ra-

kinkotkan reissu tarjosi jälleen runsaasti. Kalliosavusaunan lauteilta aloitettiin. Saaristolaisillalisen parissa oli hyvä jatkaa. Lopullisesti maailman asiat pantiin järjestykseen laavulla, nuotiotulen äärellä. Ajatukset jalostuivat tälläkin kertaa mukavasti voissa paistettujen ahvenfileiden ja hyvien ruokajuomien vauhdittamana. Hanurimusiikki ja yhteislaulu kuuluivat tietenkin asiaan.

Mukana olleella porukalla oli monta yhteistä nimittäjää, vaikka siviilissä niin erilaisilta alueilta meistä kukin tulikin. Klubiveljeyks oli yhdistävistä tekijöistä tietenkin se keskeisin. Kiinnostus lintuja ja laajemminkin meitä ympäröivää luontoa kohtaan oli myös tärkeä yhdistävä tekijä. Valokuvaaminen tuo luonnon tarkkailuun kivaa lisäarvoa ja joillekin se oli osallistumisen motiiveista päällimmäisin.

Ainekset onnistuneelle retkelle olivat siis jo lähtökohtaisesti erinomaiset. Sunnuntaina suoritettua kättenostoäänestyksen perusteella traditiota tullaan ehdottomasti ensi vuonna taas jatkamaan. Retki tultaneen toteuttamaan 21.-22.5.2011. Jos olet kiinnostunut edellä kuvatun kaltaisesta lintu- ja luontokuvausretkestä, otapa yhteyttä tämän raportin kirjoittajaan. Voit myös kysellä kokemuksia muiltakin mukana olleilta klubiveljiltä.

Kalevi Suortti

Vironkielen opiskelijoiden kevätretki 24.-26.5.10

Matkaleisia Saatsin museon edessä. Tästä paikasta oli muutama sata metriä Venäjän rajalle.

Tällä kertaa olimme valinneet kevätretkemme kohteeksi Viron kaakkoiskulmassa sijaitsevan Setumaan keskuksen, Värskan kaupungin. Matkalle osallistui 8 klubilaista. Setumaa on osa entistä Penserin maakuntaa, josta suurin osa liitettiin vuonna 1945 Venäjän neuvostotasavaltaan. Virallista rajalinjaa maiden välille ei ole kuitenkaan vahvistettu.

■ ■ Setumaa -nimi juontuu siellä puhutusta kielestä setukielesestä, seto kieli, jota setukaiset itse pitävät omana, erillisenä kielinä. Kuulee usein väitettävän, että suomalaisten on helpompi

ymmärtää setoa kuin pohjoisvirolaista kirjakieltä. Kokemuksesta totean, että enpä tiedä, mikäli yksittäiset esimerkkilauseet, joita kuulimme olivat setoa.

Nykyisin Viron puoleisella alueella asuu 6000-7000 setukaisista. Venäjän puolella luku lienee sadan tuntumassa. Setumaalla on oma, valkoisella pohjalla punainen ornamenteilla koristeltu ristilippu. Setukaiset ovat Viron valtaväestöstä poiketen uskonoltaan ortodokseja.

Värška on pieni, rauhallinen kaupunki. Tallinnan kiire ei ole vielä sinne ehtinyt. Vanhoja omakotitaloja, hurmaavia pihvoja, mäntymetsän verratonta tuoksua. Kaunista!

Majoituimme Värška-sanaatoriumiin. Kylpylä on mitä monipuolisin. Siellä voi hoitaa terveyttänsä luonnollisella tavalla esim. järvimudalla tai vaikkapa Värškan kivennäisvedellä, mikä legendan mukaan sisältää Viagran kaltaista ihmelääkettä! Saat sähköhoitoa, suolahoitoa jne. Ryhmämme nuortui pelkämästä tutustumisesta näihin hoitomahdollisuuksiin. Puhumattakaan ruuasta: suolakurkulla maustettua keittoa, kalaa tataarikastikkeella, jälkiruuaksi talkkunavaahtoa, kahvia ja vettä.

Kylpylän vesipuisto oli ainakin tälle ryhmälle suorastaan uskomatonta. Lukuisia erilaisia kylpyjä, monella lailla vellovia vesialtaita, useita saunoja. Poikkeuksetta kaikki mukanaolijat nauttivat terveellisestä olostaan.

Tutustuimme museoihin, kirkkoihin ja hautausmaihin. Kaikki jännittäväällä tavalla erilaista kuin Suomessa.

Valitettavasti Setumaan tulevaisuus ei näytä kovin ruusuiselta. Korkeampi koulutus joudutaan hakemaan muualta. Sille tielle helposti jäädään. Tosin meille kerrottiin, että nyt on havaittavissa päinvastaistakin kehitystä. Esimerkkinä setukaisnuorten oman järjestön perustaminen. Onnea ja menestystä heille.

Paluumatka sujui reippautta ja terveyttä uhkuen. Yksimielisesti totesimme retken olleen ainutlaatuisen, mielenkiintoisen ja tekemisen väärä.

Rainer Wulff

Skruuvia Mikkelissä 29-30.05.2010

Mikkelin Klubi järjesti toukokuun lopussa kaksipäiväisen skruuvikilpailun nimeltään Marskin Turnaus.

■ ■ Osallistujia oli kaikkiaan 16 pelaajaa: isäntien lisäksi Hamina, Kuopiosta ja omalta Klubiltamme Erkkilä, Holopainen ja Seppälä. Tapahtuman avajana oli Mikkelin Klubin puheenjohtaja Mikko Pöyry, joka pitää skruuvia erinomaisena YT-klubiharrastuksena ja on itsekin aloittamassa pelaamisen.

Taidolla järjestetyt pelit päättyivät lauantaina Marskin menuun: Vorschmackia ja Kuhaa Walevska asiaankuuluvine tykötarpeineen Mikkelin Klubin historiallisessa Marskin salissa.

Lauantai:	1. Martti Bruun, Mikkelä	408 pistettä
	2. Ahti Virolainen, Hamina	393
	3. Jyrki Laukkanen, Kuopio	302
	4. Samuli Remes, Kuopio	272
	5. Pellervo Erkkilä, Helsinki ja Markku Koivisto, Kuopio	161
Sunnuntai:	1. Pellervo Erkkilä, Helsinki	346
	2. Yrjö-Veli Seppälä, Helsinki	281
	3. Seppo Kangasvaara, Kuopio	280
	4. Jyrki Laukkanen, Kuopio	183
	5. Mauri Tarvainen, Kuopio	13

Koska haminalaiset osallistuivat ainoastaan lauantaipeleihin, jaettiin tulokset kummallekin päivälle erikseen.

Pellervo Erkkilä

Klubin veneretki 2010

Klubin perinteinen veneretki, joka on samalla merkki sisäruokintakauden päättymisestä, suuntautui tänä vuonna Espoon Iso-Vasikkasaareen. Perinteistä poiketen retki toteutettiin jo torstaina 3.6 perjantaille sattuvan Marskin syntymäpäivän ja Lippujuhlapäivän vuoksi.

■ ■ Matkaan lähdettiin sumuisessa säässä kolmella aluksella, kahdella tutulla eli Timo Niemen Urkki I ja Raimo Korhosen Lovisalla sekä uuden veljemme Juha Nybergin ms Auroralla.

Ensimmäinen pysähdys tehtiin Länsisatamassa telakan luona, jossa Kaj Sarpaneva kertoi Länsisataman alkuvaiheista, nykytilasta ja tulevaisuuden rakentamissuunnitelmista.

Jätkäsaaren kupeesta matka jatkui Lauttasaaren siltojen alta sekä Laukkaniemen- ja Karhusalmen läpi kohti Espoon vesiä. Matka jatkui lähes tikkusumussa, mutta hyvän mielen vallitessa kohti Iso-Vasikkasaarta. Perille

saavuttiin puolenpäivän tienoilla ja aurinko tuli esiin sumupilvestä ja helotti täydeltä terältä koko saassaolo ajan.

Saaren Gula Villan ravintolassa saimme nauttia loistavasta ja monipuolisesta lounaasta. Lounas nautittiin terassilla Klubin orkesterin tahdittamien sävelten kera. Ruokailun lomassa ravintolan omistaja Maija Pietilä kertoi erittäin perusteellisesti saaren ja ravintolarakennusten historiasta.

Kotimatkalle lähdettiin noin kolmen tienoilla, monien mielestä aivan liian aikaisin, jälleen sumun sekaan. Sumu hälveni kuitenkin jo muutaman hetken kuluttua ja loppumatka saatiin tehdä aurinkoisessa kesäsäässä. Kauppatorille rantautumisen jälkeen joukot hajaantuivat pinempiin ryhmiin ja retkeä jatkettiin läheisissä ravitsemusliikkeissä.

Kiitokset veneretken onnistumisesta Timolle, Raimolle ja Juhalle. Ensi vuonna uudestaan.

*Kaj Sarpaneva
Kuvat Elias Iirola*

TENNIS-JA KULTTUURIMATKA KYMENLAAKSOON

Neljännestä kerran järjestetty perinteinen Klubin tennis- ja kulttuurimatka suuntautui tänä vuonna 8. - 9. 6. 2010 Kusankoskelle. Paikallisista järjestelyistä vastasi UPM:n tiedotuspäällikkönä toiminut Reijo Virta, joka otti meidät vastaan Voikkaan klubilla (www.voikkaanklubi.fi).

■ ■ Ensimmäiseksi nautimme maittavan lounaan tyylikkään klubin Kettukabinetissa (kuva), jonka aikana Reijo loi mielenkiintoisen ja asiantuntevan katsauksen Voikkaan historiaan ja nykypäivään. Kettukabinetissa istuessamme juonimme luonnollisesti myös tennisturnauksen pelikuvioita.

Mutta vielä ennen pelejä isäntämme esitteli Kymin ammattikoulun ja erityisesti jugendtyylisen rakennuksen komean juhlasalin arvokkaine taideteoksineen. Juhlasalin seinällä olivat upeat Eero Järnefeltin maalaukset Svinhufvudista ja Mannerheimista. Juhlasalin lämpiössä ihailimme Erik.O.W. Ehrsrömin vapaussodan vaiheista maalaamia freskoja (kuva). Sodan jälkeen freskot olivat piilossa kankaiden alla ja ne uskallettiin asettaa nähtäville vasta vuonna 1983.

Ensimmäisen kulttuurieroksen jälkeen tennistaistot pelattiin Round-Robin -systemillä Koskenrannan hyväkuntoisilla massakentillä. Klubin tennisharrastajan lisäksi turnaukseen osallistui kolme paikallisen tennisklubin pelaajaa. Tiukkojen alkukier-

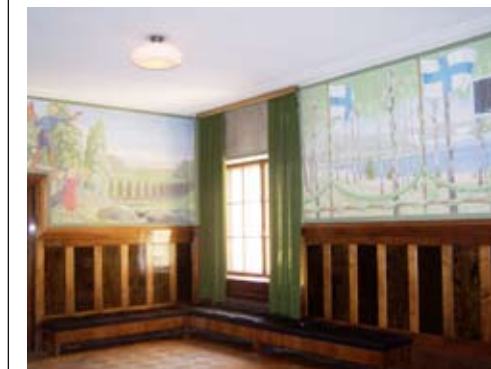
rosten jälkeen pelattiin sijoitusottelut kahdessa neljän pelaajan lohossa. Turnauksen ykköseksi pelasi Jyrki Berner (18 p), toiseksi Reijo Virta (16 p) ja kolmanneksi Anssi Utti ja Osmo Kähkönen. Kakkoslohkon kärkeen selviytyi Jussi Neste (17 p), toiseksi Pekka Kiviluoto ja Raimo Saarikivi (12 p) sekä kolmanneksi Juha Mau-nula (11p).

Pelien jälkeen saunoimme majapaikassamme Kouvolan Hotelli Vaakunassa. Päivälliseksi nautimme Euroopan parhaaksi valitun Fransmanni-ravintolan keittiömestarin antimia ja Suomalaisen Klubin perinteiden mukaan kävimme antoisaa ja syvälistä konversatsioonia.

Tennispelit jatkuivat heti aamulla hyvin nukutun yön ja aamiaisen jälkeen. Klubin parit pelasivat nelinpelejä kuusankoskelaispareja vastaan. Tasaisten nelinpelitaistojen jälkeen Klubin parit ylsivät kahteen tasapeliin isäntien voittaessa kaksi ottelua. Kuvassa pelimiehet ja taustalla Koskenrannan viehättävä tennisklubirakennus. Klubin tennisharrastajat kiittävät Reijo Virtaa erinomaisesta opastuksesta Voikkaan ja Kuusankosken vaiheisiin ja tennisjärjestelyistä sekä tennisvastuksesta Reijon lisäksi Anssi Uttia, Pekka Kiviluotoa, Matti Tamlanderia ja Matti Puustista.

Pelien jälkeen saunoim-

Kuvassa vasemmalta Jussi Neste, Anssi Utti, Osmo Kähkönen, Matti Puustinen, Matti Tamlander, Pekka Kiviluoto ja Raimo Saarikivi

me entisessä UPM-Kymmenen edustustilassa Eerolassa tutustu- en Amiraalin Salonkiin ja nautimme ravintola Koski-Keitaassa lounaan (Koski golfklubilla).

Kulttuuriosion kruunasi tutustuminen maailmanperintökohde Verlan tehdasmuseoon kulttuurineuvos Eero Niinikosken johdolla. Kulttuurimatkaosuudesta on toiminnanjohtaja kirjoittanut oman juttunsa.

Osallistuneet hämmästelivät, miksi jälleen vain pieni joukko Klubin 200 tennispelaajasta ymmärsi tulla mukaan upealle tennis- ja kulttuurimatkalle.

Tennisterveisin Jussi Neste

Jyrki Berner: Vierailu Verlassa luettavissa netissä www.klubi.fi/verla

Retki Laatokan ympäri

Kauniin kesäaamun auetessa, 11. elokuuta, meitä oli melkoinen joukko, 37 klubilaista, vaimoa ja ystävää terhakkaasti lähdössä itäiseen naapurimme nostalgisiin Inkerin; Aunuksen ja Karjalan maille eli reippaalle Laatokan kiertomatkalle. Rajan ylitimme Vaalimaalla jokseenkin mutkattomasti, vaikkakin oppamme kenraaliluutnantti Pentti Lehtimäen komennuksesta aakkosjärjestyksessä.

■ ■ Kannattaa huomioida, että olimme häneen suorassa komentosuhteessa, ilman välikäsiä eli mahdollisia esi-, tai aliupseereita, vaikka niitäkin joukossa vilisi tarpeeksi erästä laivaston aliluutnanttia myöten. Kyseessä oli nyt uusi Aunuksen valloitusyritys lähinnä kivenkoviä eläkeläisten toimesta, sillä aikaisempi koulupoikien yritys n. 90 vuotta aikaisemmin päättyi onnettomasti. Nyt aseenamme olikin elegantti charmi pyssyjen sijasta. Se toimi, sillä palasimme joka ainut iikka vahingoittumana takaisin. Tosin eräs urhoollinen huoltojoukkojen daami astui venäläiseen polkumiinaan, mutta heittäytyttyään pitkin pituuttaan miinakentälle selvisi vähin vammoin.

Ohitimme heti alkuun Viipurin ja ryntäsimme Raivolaan, missä emme oikeastaan tehneet mitään, mutta tulipa paikka nähtyä. Jatkoimme Terijoelle, missä vanhoista loistonpäivistä oli vain muistot jäljellä, mutta uusokyoilostetta turpoamiseen asti.

Hieman harhailtuamme, melkein Iisakin kirkolle, virolainen Raivo -kuskimme löysi tienpätkän Suomenlahden perukoille Sies-tarjoelle hotelli Returiin. Siellä söimme kylän yli-ikäiset siat ja joimme Chilen ali-ikäiset viinit, mutta selvästi Suomen puolella ollutta maailman kauneinta aurin-gonlaskua ei pystynyt pilaamaan mikään, ja löytyihän puutarha-baarista hyviäkin drinkkejä.

Seuraavana eli perjantai aamuna lähdimme lähes linnunlulun aikaan, vuosi sitten kuolleen kanan aamiaismunien siivittämänä kohti Kronstadtia. Venäjän laivasto piileksi suurilta osin jossain muualla ja meille jäi vakoiltaviksi vain Pietari Suuren ja jonkin amiraalin patsaat ja patokin näytti noin päällisin puolin toimivan. Jatkoimme kiertämällä etelän kautta Pietarin ja saavuimme Nevan varrella olevaan Leningradin saarronmurtoa kuvaavaan, upeassa panoraamamuodossa esitettyyn, luonnollista kokoa olevaan dioraamamuseoon. Tämä vuonna 1985 valmistunut suurtyö oli kerrassaan näkemisen arvoinen. Museon ulkopuolella oli vielä kokoelma neuvostopansareita, ehkäpä dioraamasta yli jäänyttä materiaalia.

Matka jatkui Kiroviin, Stalinin teloituttaman perintöprinsinsä mukaan nimettyyn kaupunkiin. En ole ikinä rumempaa yhdyskuntaa nähnyt, mutta ketä siitä voi syyttää, kun generalisimus ei aikoinaan jättänyt ketään ammattinsa osaavaa henkiin.

Mutta meidän pojilta olivat loppuneet fyrkat, ja kun muilla konstein ei esim. janonsa tyydyttämistä voinut maksaa, niin ruplia täytyi löytyä. Valuutan vaihto turisteihin totuttamattomassa paikallispankissa olisi voinut viedä koko päivän ja seuraavan yön, koska joka ukon byrokraattisen lomakkeen täyttäminen ja tutkiminen ei olisi mitenkään käynyt käden käänteessä. Neuvokas kenraalimme kuitenkin hoiti kaiken omissa nimissään ja päästiin suht' nopeasti eteenpäin.

Seuraavassa etapissamme Olhavan joen varrella, sijaitti hidasta restaurointia läpikäyvä 770- vuotias luostari upealla paikalla, mutta sen lisäksi, muuta ei Venäjän ensimmäisestä pääkaupungista, viikinkiruhtinas Rurikin perustamasta Vanhasta Laatokasta ollut jäljellä paitsi viikinkien hautakummut. Säsjoella nähtiin ensikerran vilaus Laatokasta, osteltiin piirakoita ja täydennettiin huvennutta juomapuolta. Sitten olikin vuorossa päivän kohokohta, ex tempore - uinti Laatokassa, kauniilla autiolla hiekkarannalla. Sinne vaan Aatamin asussa raikkaaseen järviveteen kirmailemaan.

Lotinapelto ajettiin läpi kenraalin juttuja kuunnellessa ja ylitettiin Syväri varmuuden vuoksi kolmeen kertaan ennen päätymistä tyylikkääseen Syvärin luostariin, taas kauniin vesistön varrella. Sitä ennen oli hartaasti etsitty Syvärin voimalaitosta, missä satamassa toimi Pietari - Mosko-

LAATOKKA

va- jokilaivojen pysähdyspaikka sekä maatuskojen matkamuis- tomarkkinat. Luostarissa munkit pitivät meille a cappella, todella ikimuistettavan konsertin. Kaiketi tässä vaiheessa, jos oikein muistan, urhokas kenraalimme päätti takavarikoida kaikkien passit. Olimme nyt omillamme, keskellä vanhaa Venäjän maata, kaukana kotiseuduilta. Syy tähän oli kuitenkin yksinkertaisen looginen. Jouduimme aina jättämään hotelleihimme passit, ja niiden nimien tunnistaminen kyrillisiin aakkosiin tottuneille venakkovirkailijoille oli niitä luovutettaessa todella työlästä. Niinpä päällikömme piti tästä lähtien passimme Suomen rajalle asti, saaden ne

aina kerralla ilman jonottamia takaisin.

Aunukseen saavuimme hyvissä ajoin ja majoituimme hotelli Olongaan, vaihtoehtoja ei ollut. Se oli Aunuksen ainoa hotelli. Illalliseksi tarjottu porsas lisukkeineen oli olosuhteisiin nähden yllättävän hyvää. Sänky 70-luvun suomalaishotellien tasoa, tai ehkä niitä on vieläkin jäljellä. En ole kotimaisessa majoitusliikkeessä aikoihin yöpynyt.

Matkalla Sortavalaan pysähdyimme Tuuloksessa, ihailimme Vitelessä tällä hetkellä vapaana vellovaa koskea, Salmi ja Pitkä-ranta tarkistettiin, Läskelä ohitettiin kurvaillessamme erästä maail-

man kauneinta reittiä kohti menetettyä Sortavalaa ja Käkisalmea. Minäkin olen näitä maisemia nähnyt: Uudet Seelannit, Etelä-, tai Pohjois-Amerikat, Karibiat, Balit, Borneot ja Rarotongat jne, mutta tippa tuli silmään noita uljaita Karjalan maita katsellessa. Ei siellä pohjoisempana ole maita raadeltu eikä raiskattu, vaan hyvin näyttivät olevan kunnossa omine eväineen.

Sortavalassa oli osa suomalaista arkkitehtuuria säilynyt ja menneisyys hyvin aistittavissa. Majapaikassamme Sortavalahotellissa oli erikoinen käytäntö. Illallisen jälkeen ravintolassa tuli voimaan 150 ruplan ohjelmamaksu. Esiintyjänä ollut ete-

lä-venäläisen oloinen pariskunta kyllä soitti ja lauloi hyvin, mutta tauoista revittiin ylihintaa.

Lauantai aamuna jatkoimme Lahdenpohjan, Kurkijoen ja Hiitolan kautta Käkisalmeen. Hiitola oli minulle tuttu ihastuttavan kouluaikaisen opettajani, kirjailija Eeva Kilven kertomuksista. Käkisalme oli mielestäni Karjalan kaupungeista viehättävin. Kenties minuun saattoi vaikuttaa täällä vuonna 1915 syntyneen isäni ennen aikainen kuolema 1944. Käkisalmen linna loi romanttisen vaikutelman veden äärellä, enkä hetkeäkään epäile etteivätkö rakastuneet askeleet iltaisin johtaisi näille muureille. Viipurissa sitten illalla 14.8 vä-

syneet matkalaiset saivat hieman vapaata aikaa ja monen pojan kuitenkin vielä tarmokas askel suuntautui kohti Pyöreätä Tornia ennen matkan jatkumista rajalle. Stadiin saavuttiin hyvissä voimin illan pimetessä. Aplodit päätepis- teessä osoittivat matkan onnistuneen.

VL - Matkojen mukava linjuri toimi koko matkan erinomaisesti ilmastointia ja kevyempää juomahuoltoa myöten (sis. Aolut) mutta toisinkin olisi voinut käydä, sillä klubiveljemme Sampo Ahdon vetämän jonkin toisen retkikunnan auto hajo- si siellä jossain samaan aikaan. Pentti Lehtimäelle kuuluu hienot kiitokset historiallisista ja sota-

historiallisista luennoista sekä kokeneesta opastuksesta koko matkan aikana. Matkan varrella ohitimme ja pysähdyimme monella suomalaisella sankarihau- dalla. Joukossa oli vapaus-, talvi-, ja jatkosodan muistomerkkejä, mutta myös Aunuksen retken sankarihauta sekä Lemetin yhteinen Murheenristi venäläisten kanssa. Tässä jutussa ei ole mitään tai mikään pötyä, mutta toisenlaisilla painoituksilla joku voisi ymmärtää kuvatut asiat erilailla.

Matti Ahjopalo

Puheenjohtaja Juha Marttila (MTK):

HYVÄ RUOKA EI SYNNY SATTUMALTA

ELIAS TIROLA

Jari Karpakka ja Juha Marttila

Suomalaisten ruokaturva on maailman paras. Tämän todisti tuore kansainvälinen tutkimus. Hyvä ruoka ja huoltovarmuus eivät kuitenkaan synny sattumalta. Tuottajat, elintarviketeollisuus, kauppa, kuljetukset, ruokapalvelut, elintarviketutkimus, -valvonta ja mm. neuvonta tekevät joka päivä työtä sen tavoitteen eteen, että suomalaisilla on mahdollisuus laadukkaaseen kotimaiseen ruokaan.

Maataloustuotannon ympärille ryhmittyneen eri alojen osaamiskeskittymän kokonaistyöllistyvyys on noin 300 000 vuosityöpaikkaa, mikä on 13 % Suomen koko työllisestä työvoimasta. Kyseessä on laaja sektori, jolla on merkittäviä yhteisiä etuja valvottavanaan.

Yhteinen vastuu

Alkutuotannon vahvuudet Suomen maataloudessa ovat osaami-

nessa, ympäristön puhtaudessa sekä tuotteiden hyvässä maineessa. Elintarvikeketjussa laadun säilyttäminen läpi koko jakeluketjun aina kuluttajalle asti on ketjun keskeisin tehtävä. Jakeluketjun pituus asettaa tuotteelle omat vaatimuksensa.

Kuluttajaneelien mukaan valtaosa suomalaisista myös haluaa syödä kotimaassa tuotettuja elintarvikkeita, koska tuntee ne turvallisiksi. Samojen tutkimus-

ten perusteella suomalainen kuluttaja tuntee ja tunnistaa varsin hyvin kotimaassa tuotetut elintarvikkeet. Kuluttajatyön suunta on siis oikea, ja tätä työtä on Suomessa jatkettava edelleen.

Ruokamarkkina on yhteistyötä ja kilpailua

Maataloudella ja sen tuotteita jalostavalla elintarviketeollisuudella sekä elintarvikekaupalla on kohtalonyhteys. Osapuolet tarvitsevat toisiaan, sillä yksin ei pärjää kukaan. Maatalous tarvitsee tuotteistajan ja jatkojalostajan. Elintarviketeollisuus tarvitsee hyvälaatuisia raaka-aineita. Kauppa tarvitsee myytävää.

Kohtalonyhteydestä huolimatta osapuolet toimivat kilpailutilanteessa. Varsinkin kauppa ja teollisuus kilpailuttavat tuotteen saadakseen niistä paremman hinnan. Kotimaisen maatalousyrittäjän mahdollisuudet kilpailuttaa tuotteitaan tällä tavoin ovat hyvin rajalliset. Edes kotimaisen maatalousraaka-aineen hyvä laatu ja muut vahvuudet eivät välttämättä heijastu tuottajahintaan.

Päivittäistavarakauppa vastaa pääosasta elintarvikkeiden tarjontaa kuluttajalle. Sillä on ylivertainen asema jakelijana koko ruokaketjussa. Globalisaation vaikutusten välittäjänä päivittäistavarakauppa on keskeinen.

Maatalouden piirissä kaupan keskeinen asema jakelijana on koettu jossain määrin kaksijakoisena. Yhtäältä kilpailuttaminen on hyväksi, koska se luo kilpailu-

kykyä koko kotimaiseen elintarvikeketjuun. Toisaalta varsinkin pienet tavarantoimittajat kokevat, että kauppa syrjii niitä toimitusrienen pienuuden takia.

Kuluttajan vaatimukset lisääntyvät

Valistunut kuluttajakansalainen tuntee vastuuta valinnoistaan. Tuotteilta vaaditaan enenevästi merkkitunnistettavuutta, ympäristövastuuta ja tuotevastuuta. Kuluttajat myös haluavat tietää nykyistä enemmän elintarvikkeiden laadusta, niiden alkuperästä, jäljitettävyydestä ja turvallisuudesta.

Suomalaisen ruokakulttuurin parhaita vahvuuksia ovat puhtaus ja luonnonläheisyys, pohjoisen viileyys ja kesäiltojen valoisuus, makujen raikkaus ja konstailemattomuus. Suomalainen ruokakulttuuri onkin saanut vaikutuksia niin idästä kuin lännestä. Suomalaista ruokakulttuuria on myös toiminnan tehokkuus ja järkevyyttä. Laatu ja kannattavuus kehittyvät yhdessä.

Tuottajajärjestön piirissä on vuosikymmenet tehty määrätietoisesti työtä sen eteen, että koko elintarviketoimiala on sitoutunut laatuun. Myös loppukäyttäjä, kuluttaja on osa tätä ketjua. Kaikkien ketjun osien yhteinen haaste on osaamisen jatkuva lisääminen. Tätä kautta luodaan arvostusta ja lisäarvoa kotimaiselle ruoalle.

Kansainvälistyminen on mahdollisuus

Ostotoimintojen kansainvälistyessä suomalainen elintarvikeketju kohtaa yhä uusia haasteita. Maataloustuotteiden tuotanto on pitkävaikutteista ja kysynnän muutoksiin on joskus vaikea reagoida nopeasti.

Eräs keino vastata kansainvälistymisen haasteisiin on kansainvälistyä itse. Vaikka maatalous itsessään on paikallista eikä teollisuuden tavoin voi siirtää tuotantoaan maasta toiseen, maataloudessa kansainvälistyminen voisi tarkoittaa globaalin ajattelun yhdistämistä paikalliseen toimintaan. Kauppa ja kuluttajat toimivat joka tapauksessa globaalissa, ylikansallisessa valintatilanteessa.

Toimivien markkinoiden edellytys on kehittynyt tieto- ja tiedonvälittämissä järjestelmät, joka kykenee tuottamaan ja jakamaan markkinoiden kannalta tarkoituksenmukaista tietoa. Tärkeää on myös tuotteiden jäljitettävyyttä. Niin ikään sopimuskulttuuria tulee kehittää. Hinnat, laatu-kriteerit, toimitusehdot, maksut ja maksuajat tulisi voida määritellä nykyistä tasavertaisemmalla neuvottelupohjalta. Neuvotteluvoimaltaan heikoimman markkinaosapuolen olisi voitava tehdä osto- ja myyntiyhteistyötä sekä yhteistyötä hinnoittelussa.

Maatalouden tulokehitys kaipaa piristystä

Suurelle yleisölle tuskin lienee yllätys, että useimmille maa- ja puutarhataloudesta toimeentulonsa saaville maatalouden tulokehitys on aina 1990-luvun alusta lähtien ollut suuri pettymys.

Markkinahintainen tuotto on laskenut voimakkaasti sekä jo EU-jäsenyyttä edeltäneenä ”sopeuttamiskautena” että erityisesti siirryttäessä EU-järjestelmän mukaiseen hintajärjestelmään. Sektorille maksetut suorat tuet ovat kompensoineet tuottajahintojen laskua vain osittain. Kokonaislaskelman mukainen maataloustulo on EU-ajanjaksona lähes puolittunut.

Maa- ja puutarhataloudesta toteutuneen kehnon tulokehityksen seurauksena huomattava määrä maatiloja on luopunut tuotannon harjoittamisesta antaen investoiville tiloille mahdollisuuden lisätä tuotantoaan. Tuotantoon jatkavat tilat ovat parantaneet tuottavuuttaan samassa tahdissa kuin suomalainen teollisuus.

Kannattavuudessa tuottavuuden parantuminen ei ole juuri näkynyt. Tähän on syynä maatalouden heikentynyt asema markkinoilla sekä panoksia välittävien etteä tuotteita markkinoivien tahojen suuntaan. EU:ssa mietitään parhaillaan keinoja, joilla maatalouden neuvotteluvoimaa markkinoilla voidaan vahvistaa. Esimerkiksi Euroopan Parlamentti hyväksyi syyskuun alussa mietin-

nön, jossa komissio veloitetaan viemään asiaa eteenpäin.

EU jatkaa yhteistä maatalouspolitiikkaa

Suuri osa EU:n budjetista käytetään maatalouteen ja maaseudun kehittämiseen. Selitys on luonnollinen. Maatalous on ainoa toimiala, jossa meillä on yhteinen eurooppalainen elinkeinopolitiikka.

EU:n yhteinen maatalouspolitiikka säätelee ruoantuotannon normit kireämmiksi kuin maailman tehokkaimmissa maatalousmaissa. Tämä koskee mm. ruoan turvallisuutta, eläinten hyvinvointia ja ympäristönsuojelua. Tässä toteutuvat kuluttajien toiveet, ja maataloudelle aiheutuu mittava lisälasku.

Eurooppalaisen kansalaisyhteiskunnan toive hyvästä, kestävästä ruoasta toteutuu vain, jos julkisilla budjettisiirroilla korvataan maataloudelle näistä kireistä vaatimuksista aiheutuvat kustannukset. Siksi jatkossakin EU:lla on yhteinen maatalouspolitiikka ja sillä rahoitus EU:n budjetista.

EU:n maatalouspolitiikka on kestävää myös globaalisti. Kritiikki sen haitallisista vaikutuksista kehitysmailhin on vanhakantaista. Nykypolitiikallaan EU turvaa lähes sadan maailman köyhimmän maan tasavertaisen aseman markkinoillaan. Brasilian kaltaisten maiden, joiden maatalous on äärettömän kasvuhakuista, on luontevinta hakea markkinansa Aasian kasvavista

talouksista.

Huono sato haastavaan markkinaan

Vuoden 2010 viljasato jäi Suomessa keskimääräistä heikommaksi. Kuumuus ja kuivuus olivat liikaa. Monin paikoin satotoiveet tuhoutuivat jo keväällä kylvöjen jälkeisiin rankkasateisiin. Muiden kasvien osalta sato oli normaallimpi, joskin ennätyksistä jäätin kauas.

Viljavarastot tyhjenevät ensi talven aikana. Ne olivat runsaita edellisen vuoden hyvän sadon jäljiltä. Viljojen hintataso on nousnut nopeasti sekä meillä että maailmassa. Leivän hintaan tulee pieniä nousupaineita. Lihan hintaan tarvitaan sen sijaan merkittäviä korotuksia, jotka kompensoivat rehukustannuksen nousun. Ruoan hintakehitys nopeuttaa inflaatiota kuluvan vuoden aikana.

Maailman ruokamarkkinat ovat äärimmäisen levottomat. Odotukset korkeammista hinnoista ruokkivat spekulatiivista käyttäytymistä. Talouden realiteetit eivät kuitenkaan tue sitä, että edessä olisi vuoden 2007 kaltainen hintapiikki. Varastot ovat nyt suuremmat ja talous kaikkea muuta kuin ylikuumentunut. Ruokamarkkinoihin syntynyt kupla puhjennee viimeistään ensi keväänä.

Helsingin Suomalaisen Klubin

Syksyn 2010 ohjelma

Hyvä Klubin jäsen!

Tässä on syyskauden ohjelma. Siihen jatkossa tehtävistä lisäyksistä ja muutoksista kerrotaan viikkokirjeissä, sähköisellä ilmoitustaululla sekä syksyllä ilmestyvässä Klubilehdessä. Kevään ohjelma on saanut hyvän vastaanoton ja tilaisuuksissa ja harrastustapahtumissa on ollut runsaasti väkeä. Toivomme, että myös syksyn tarjonta löytää yleisönsä. Tapahtumiin ilmoittaudutaan Klubin nettisivujen kautta (käyttäjätunnus on jäsenkortin jäsennumero ja salasana kortin takana oleva numerosarja) tai osoitteeseen ravintolamyyniti@klubi.fi tai puhelimitse lounasajan ulkopuolella (09) 586 88344.

Ilmoittautuminen on erityisen tärkeää niille, jotka aikovat ruokailuilla, sillä näin varmistetaan ravintolan joustava palvelu. Samasta syystä jäseniä pyydetään myös ilmoittamaan ajoissa ruokailun peruuntumisesta. Tämä on tärkeää myös siksi, ettei erityisen suosittuihin tilaisuuksiin jää tyhjiä paikkoja.

LOKAKUU

18.10. (ma) 16.00. Biljardin kuu-
kausikilpailu

18.10 (ma) 16.30 Vironkielen
kurssi jatkuu. Katso lisätietoja.

19.10. (ti) 19.00. Matkailun ilta
(avec). Esittelyssä Klubin vuo-
den 2011 matkatarjontaa. Buffet
17.30-19.00. Ruokailijoilta edel-
lytetään ilmoittautumista 18.10.
mennessä. Isäntänä Matti Ahjo-
palo.

21.10 Talousillassa käsitellään
suomalaisten pienkustantajien
haastavaa tulevaisuutta. Paneelis-
sa mm. kirjankustantaja Touko
Siltala, kirjallisuusagentti Tiina
Kristoffersson ja toimitusjohtaja
Jan Erola Isäntänä Pekka Ritvos.
Iltapala 17.30-19.00. Ruokaili-
joille suositellaan ilmoittautu-
mista.

25.10. (ma) 16.00. Biljardin
mestruuskilpailut, 1. osa, kaisa,
snooker, kara

25.10. (ma) klo 19 Teatteritapaus
(avec) Suomen Kansallisteatterin
Villen Sauna Eugene O'Neillin
näytelmä Pitkän päivän matkan
yöhön on modernin draamakir-
jallisuuden klassikko. Omaelä-
mäkerrallinen näytelmä, jonka
pääosissa mm. Esko Salminen, on
todellinen syksyn teatteritapaus.
Suomalaisen Klubin tilaamat li-
put (20 € / kpl) pitää lunastaa
11.10.2010 mennessä teatterista
tai täyden palvelun Lippupistes-
tä suorittamalla lisäksi 1,5 €:n pal-
velumaksu. Klubihintaan oikeut-

tavan tilauksen tunnus on klubin puhelinnumero 095868830.

26.10. (ti) 16.00. Toroskruuvi

28.10. (to) 19.00. Oikeuspolitiikan ilta. Vieraana ministeri, hallintoneuvos Lauri Tarasti. Aiheena Suomen puolueita koskeva lainsäädäntö. Isäntänä Jukka Pasanen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suoritellaan ilmoittautumista.

MARRASKUU

1.11 (ma) 16.30 Vironkielen kurssi jatkuu. Katso lisätietoja.

1.11. (ma) 19.00. Kirjailta (avec).

Keijo Kulha esittelee kirjoittamansa Erkki Salosen elämäkerran. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

4.11. 19.00. (to) Lääketieteen ilta. Neurologi, LKT Mikael Ojala, Seniorit liikenteessä. Isäntänä Juhani Juntunen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suoritellaan ilmoittautumista.

5.11. (pe) 19.00. Klubin puhalinorkesterin konserttitanssiaiset. Teemana Toivo Kärjen musiikki. Huomaa ilmoittautumisohje!

7.11. (su) Tenniksen nelinpeli-mestaruuskilpailut

8.11. (ma) 13.00. Klubin seniorilounas. Lounaan jälkeen klubiveli, professori Juhani Juntunen puhuu aiheesta Ikääntyminen ja liikunta. Suositellaan ilmoittautumista

8.11. (ma) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut. 2.osa, parisnooker, keila

9.11. (ti) 11.30. Ministerilounas. Vieraana asuntoministeri Jan Vapaavuori. Isäntänä Olli Alho. Lounaspöytä klo.11.00. alkaen. Hintaa kaikille 16 euroa.

11.11. (to) 19.00. Ulkopolitiikan ilta. Professori Raimo Väyrynen, Yhdysvallat - suurvallan suuret

haasteet. Isäntänä Olli Alho. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

12.11. (pe) 19.00. Klubin kuoron 10-vuotisjuhlakonsertti Ruoholahden konservatoriossa Ruoholahdentori 6 (Metro: Ruoholahti ja raitiovaunu No.8). Illallinen Klubilla klo 21.00. Edellytetään ilmoittautumista

14.11. (su) 12.00 -15.00. Isänpäivän brunssi (avec) Edellytetään ilmoittautumista 11.11. mennessä. Isät ja perheet tervetulleita.

15.11 (ma) 16.30 Vironkielen kurssi jatkuu. Katso lisätietoja.

15.11. (ma) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu
17.11. (ke) 13.00. Kuukausiskruuvi

18.11. (to) 19.00. Klubin syyskokous. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

25.11. (to) 19.00. Viini-ilta (avec). Vieraana viinitilallinen ja viinikirjailija Juha Berglund. Teemana biodynaaminen viininviljely. Osallistujamäärä enintään 80 .Edellytetään ilmoittautumista. Isäntänä Pekka Ritvos.

29.11 (ma) 16.30 Vironkielen kurssi jatkuu. Katso lisätietoja.

30.11. (ti) 19.00. (Huom.päivämäärä) Kirjailta (avec) Professori Kari Enqvist kertoo kirjastaan ”Kuoleman ja unohtamisen aikakirjat”. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

JOULUKUU

1.12 (ke) Jouluihin noutopöytä on katettuna, joulunodotus alkaa!

1.12. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

6.12. (ma) 19.00. Itsenäisyyspäivän juhla (avec). Edellytetään ilmoittautumista 2.12. mennessä.

10.12 (pe) 8.00 Jänisjahti Lohjalla Lisätiedot: hannu.vaahtio(a)kiinteistomaailma.fi

13.12 (ma) 16.30 Vironkielen kurssi jatkuu. Katso lisätietoja.

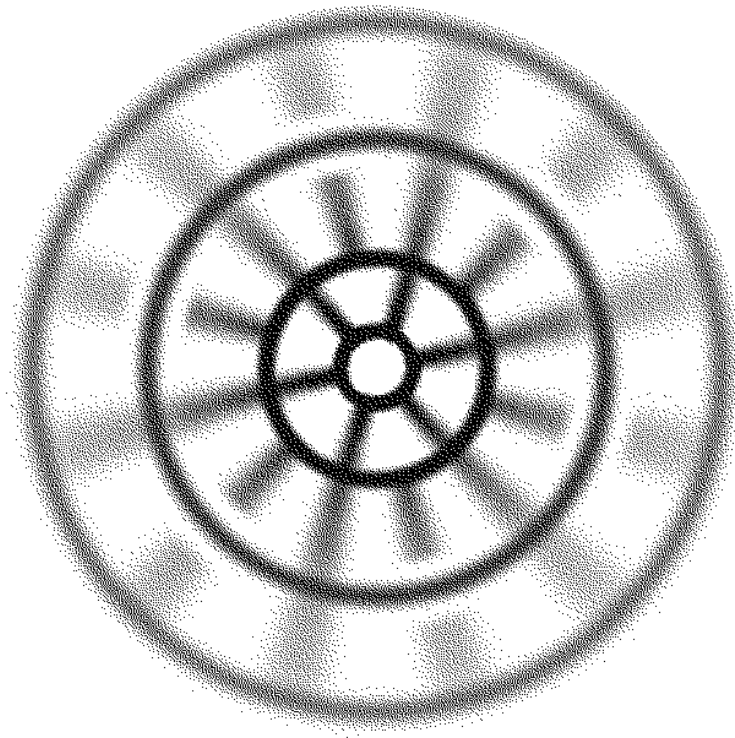
13.12. (ma) 16.00. Biljardin kinkkukärrä

15.12. (ke) 13.00. Kuukausiskruuvi

16.12. (to) 19.00. Klubin joulujuhla (avec). Edellytetään ilmoittautumista 13.12. mennessä.

20.12 (ma) 16.30 Vironkielen kurssi jatkuu. Katso lisätietoja.

19.12 (su) Kuoron joulukonsertti Vanhassa kirkossa klo 21

RAJALA PRO SHOP
DIGITAL - AV - FOTO

Album

Tutustumisetu -30%
tällä alennuskoodilla
DMGQTWJFM64N

Rajala pro Shop album on helppokäyttöinen Suomenkielinen ohjelmisto jolla voit tehdä nopeasti hienon valokuva-albumin tai taittaa kirjateoksen tekstein ja valokuvin. kaikki Rajala kuvakirjat painetaan laadukkaalle 170g valokuvapaperille.

Ilmainen Rajala kuvakirjaohjelma on ladattavissa osoitteesta www.rajalacamera.fi.
Lisätietoja: email rajalakuvakirja@rajalacamera.fi tai puh. 0207530285

**KATSO
NETISTÄ!**

Satoja tarjouksia
PROwebSTOREssa
www.rajalacamera.fi

Helsinki: Sanomatalo	0207530281
Helsinki: Itäkeskus	0207530287
Tampere: Hallituskatu 8	0207530271
Pori: Yrjönkatu 22	0207530241
Turku: Yliopistonkatu 13	0207530201

RAJALA PRO SHOP
DIGITAL - AV - FOTO

Ravut maistuiivat herroille ja rouville

Kuva: Jarmo Heinonen

Klubin rapuilla vietettiin keskiviikkona 25.8. ensimmäistä kertaa avec-tilaisuutena, ja sali oli tupaten täynnä. Noin 90 herkuttelijaa nautiskeli ravuita ja muista herkuista ja hyvästä seurasta.

■ ■ Tilaisuuden avasi tunnettu rapujen ystävä, klubiveljme Heikki Tavela toivottamalla

kaikki tervetulleeksi ja antamalla muutamia käytännön ohjeita illan varalle, sekä esittelemällä meitä laululla viihdyttävän kvartetin, Amarone Brothersin. He aloittivat kinkomeasti Marilyn Monroen laulun sanoin ”I wanna be loved by you”, joka daamien ihastuneista hymyistä, keinunnasta ja huokailuista päätellen osui heti suoraan kohdeyleisöön.

Avauslaulujen jälkeen saimme pöytään perinteiseen tapaan savuuhvenkeiton, joka oli keitetty maukkaaseen kuhaliemeen, ja jossa siiklinlohkot olivat jääneet maistuvan rapsakoiksi. Keitto nautittiin paahdetun ruisleivän kanssa, ja se oli todella onnistunutta, täyden kympin suoritus! Miiian mukaan salaisuus oli liemessä, johon oli laitettu jotakin

jota hän ei paljastanut.

Klubin rapuilla perinteeseen on kuulunut puhe ravulle, joka nyt pidettiin ensimmäistä kertaa siis sekä naiselle että ravulle. Puheen pitäminen oli annettu tehtäväksi Heikille ja nimenomaan tässä järjestyksessä. Haastavaksi sen teki Heikin mukaan se, että naisilla ja ravuilla on aika vähän yhteis-

tä, paitsi ehkä se että molemmat ovat vaikeasti käsiteltäviä. Itse hän kyllä sanoi selviävänsä rapujen kanssa huomattavasti paremmin. Suuri ero naisten ja rapujen kesken on siinä että ilman naisia miehet eivät kertakaikkiaan tule toimeen. Sen sijaan Heikki kertoo tavanneensa lukuisia miehiä jotka eivät ole koskaan syöneet rapuja, eivätkä silti pahemmin valita. Heikki oli vahvasti sitä mieltä että rapuja taas tulee syödä nimenomaan naisseurassa.

Ravuita Heikki puhuikin suurella antaumuksella ja kokeumuksella, ja esitteli alkuun yleisimmät Suomessa tarjolla olevat rapulajit Anna-Maija Tantun kirjan sivun esittelyn pohjalta. Jo näiden rapujen latinalaiset nimet kertovat että ne ovat keskenään todella kaukaisia sukulaisia eivätkä siis mitään siskoksia ja veljeksiä. Paras rapu näistä on tietenkin jokirapu (astacus astacus). Muut yleiset lajit ovat täplärapu (pacifastacus leniusculus), kapeasaksi-
rapu (astacus leptodactylus), jota on tarjolla pääasiassa pakasteena, ja eniten suomessa myytynä punarapu (procambarus clarkii, eli lousiananrapu), jota myydään myös joskus jokiravun nimellä vaikka se on kuulemma kaukana jokiravusta. Suomessa myytävät punaravut ovat viljeltyjä, ja niitä viljellään Euroopassa mm. Baskimaassa, mutta Suomessa myydyt punaravut tulevat yleensä Kiinasta. Lisäksi on pari muuta päälajia: merirapu eli keisarihummeri josta syödään pääasiassa vain pyrstö,

sekä kaikkien tuntuma hummeri.

Erilaisia rapuja on tavattomia määriä maailmassa, ja niitä on syöty jo historialliselta ajalta. Ne kaikki eivät edes muistuta näöltään näitä meidän tuntemiamme rapuja. Runsaasta kahdestakymmenestä tuhannesta lajista ainakin kuusisataa on syötäviä.

Suomessa suurin herkku on jokirapu, joka johtuu osin siitä, että meillä on niin erinomainen tilli. Tillirapujen syömisen malli tulee meille lähinnä Ruotsista, ryyppylauluineen. Venäläiset syövät rapuja muuten jokseenkin samalla tavalla, mutta laulavat vähemmän. Heikki kertoi myös esimerkkinä toisenlaisesta tavasta syödä rapua Lousianasta, jossa rapu syödään lämpimänä. Siitä syödään pelkkä pyrstö, ja sen kanssa perunaa ja maissia.

Ravut ovat aina olleet Heikille hyvin läheinen herkku, siskonsa mukaan hän oppi syömään rapuja jo ennen kuin oppi puhumaan - samaa tosin sanotaan myös nahkiaisista. Rapuperinne on ollut Taveloilla suvussa pitkään, ja jo isovanhempiensa häissä 1880-luvulla kerrotaan erään lehtileikkien mukaan syödyn rapurisottoa.

Rapujen syönti oli yleistä maaseudulla jo kauan sitten. Piikat ja rengit keittivät rapuja muurinpadaassa, mutta siinä ei aina käytetty tilliä. Tillirapuperinne Suomessa juontaa jo 1700-luvulle, jolta ajalta ovat ensimmäiset kirjalliset reseptit. Luonnollisesti Heikki oli varannut halukkaille

KLUBIN RAPUILTA

kirjalliset ohjeet siihen, kuinka ravut tulee oikeaoppisesti keittää - jonkin verran erilainen ohje täplä- ja jokiravuille. Ravunkeitto Suomessa vaatii kuulemma enemmän huolellisuutta, vähemmän taitoa.

Puheen jälkeen Amarone Brothers kertoi kuinka kaikkien mieskvartetin haaveena on saada laulaa naisille, ja niin heidänkin, ja niinpä seuraavaksi kuulumme minne kaikkialle he seurueiden naiset halusivatkaan viedä ”sinun kanssasi tähtisilmä”-tangon sanoin.

Tulivathan sieltä sitten ne ravutkin parin snapsilaulun myötä. Eteemme tuotiin rapulautaset, jossa oli jokaiselle neljä joki- ja neljä täplärapua. Näiden maittavien saksiniekkujen äärellä sitten kuuluikin iloinen imeskely ja mäiskytyksen hyvän tovin, aina välillä laulettiin iloisia rapulauluja ja naukkailtiin lisää snapsia. Läpi aterioiden suositusjuomana nau-

tittiin mm. Domaine Saint Claire Saint-Bris, Sauvignon Blanc -viiniä.

Jälkiruokana oli tarjolla suorastaan suussa sulavaa mustaherukkatorttua, ja totta kai vielä kahvit ja ne asiaan kuuluvat kahvijuomat.

Meitä laulullaan viihdyttäneen Amarone Brothers kvartetin jäsenet Jari Kiiski (ykköstenori), Esa Haapa-aho (kakkostenori), Lauri Lehtikangas (ykkösbasso) ja Ville Jaakonsalo (kakkosbasso) - ovat kaikki Klubin jäseniä.

Heidän taustansa on Ylioppilaskunnan Laulajissa ja Laulumiehissä. Yhdessä he ovat laulaneet reilut neljä vuotta. Nimi Amarone Brothers on muodostunut siitä, että he ovat kaikki Amaroneviinin (ja kaiken muunkin viinin) suuria ystäviä - mutta nimessä vivahtavat myös meri ja rakkaus (mare, amore); suuret tunteet ovat kertomansa mukaan luonnollinen osa musiikin tekoa ja laulamistaan.

Tapahtuma oli siis ensimmäistä kertaa avec-tapahtumana, mistä keväällä ohjelmaa suunniteltaessa käytiin vilkasta periaatteellista keskustelua, että kuuluuko tämän olla pelkästään miehille, vai kutsutaanko daamit mukaan. Tilaisuuden suuri suosio kertoo että kyllä nämä taitavat jatkossakin olla avec-tapahtumia, mutta kyllä sinne voi silti tulla ilman aveciakin. Meitä oli kaksi pöydällistä pelkästään perinteisesti pojat keskenään liikkeellä, ja kyllä me siellä pystyttiin puhumaan keskenämme ne perinteiset sotajutut ja maailmanpolitiikka, vaikka naisia olikin viereisissä pöydissä. Olivathan he samalla silmänilona myös meillekin.

Myös ravintolan väki keittiötä myöten kävi meitä tervehtimässä ja saivat ansaitut aplodit ja lämpimät kiitoksemme erittäin maittavasta kokonaisuudesta. Kiitos vielä kerran, tilaisuus oli, kuten järjestäjät olivat menun yhteyteen toivottaneetkin, syksyn riemukas avausilta hyvässä seurassa.

Jari Karpakka

40. Pohjolan Malja 18.8.2010

Vasemmalta: Ossi Levander, Pekka Hakkarainen, Sakari Aaltonen ja Masterin kilpailunjohtaja Esko Yrttimaa

■ ■ Tämänvuotinen Helsingin Suomalaisen Klubin golfmestaruuskilpailu eli Pohjolan Malja pelattiin 40. kerran peräkkäin. Lienee omassa sarjassaan harvinaista Suomessa.

Kisajärjestelyt pyrittiin tekemään huolella, jotta juhlavuosiskisasta jäisi osallistujille hyvä maku. Kilpailijoille jaettiin starttipaketti, jossa oli Klubin golfppyhe ja Pohjolan lahjoittamat ”Birdiepullot”.

Klubin tarjoamia aamukahveja siemaillessa katseltiin taivaalle, sillä säämiehet olivat ennustaneet kaikenlaista lievästä sateesta jopa myrääkään. Vaan eipä tullut kuin pari pisaraa. Golfnin jumalatkin olivat armollisia tällä kertaa.

Kisa käytiin jo perinteiseen tapaan kahdella kentällä, Talissa ja masterissa. Molemmat kentät

olivat hyvässä vireyksessä. Olihan Taliin tulossa Ladies Finnish Masters, ja Masterissa oli juuri ollut SM-kisat.

Klubin golfmestaruuden voitti Andrei Klimentov tuloksella 82 lyöntiä. A-sarjan voitti Ilkka Kukkonen 36 p., ja B-sarjan voittaja Veikko Tuominen, tulos 38p., voitti myös Veteraanisarjan. He saavat kiertopalkintopytyt vuodeksi palkintokaappiinsa. Lisää tuloksia on netissä Klubin golfsivulla.

Palkintojenjakoillallisella Pohjolan puolesta piti puheen Pohjola Pankki Oyj:n pankkitoiminnan johtaja Reima Rytsölä, klubiveli hänkin. Puheen lopuksi nostettiin ”Pohjolan maljat” ja toivotettiin kilpailulle pitkää ikää kuten syntymäpäiväsankarille kuuluikin.

Myös yksi neljästä perustajajäsenestä, Klubin kunniagolfari Seppo Soratie muisteli menneitä vuosia. Ensimmäisen kisan kuudesta osallistujasta on vuosien saatossa kasvanut 150 kilpailijan joukko. Klubilaisten keskuudessa taitaa golfnin harrastajia olla kaiken kaikkiaan lähes tuhat, joten ihme kos tuo.

Illan päätteeksi mieluisan yllätyksen järjesti Klubin harrastustoimikunnan pj. Jari Karpakka jakamalla toiminnanjohtaja Jyrki Bernerin kanssa Golfkilpailutoimikunnalle muistomitalit ”kiitokseksi hyvästä työstä”.

Kilpailutoimikunta kiittää. Kiitos myös palkintosponsoreille, pelaajille ja kenttien toimijoille. Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin.

Jusa Laurila

Bror Bäckström
Käsityöneuvos, Parturimestari

Salon Bror Bäckström

Uudenmaankatu 4-6, 00120 Helsinki • puhelin (09) 622 722 02, 0500 667 139
faksi 622 722 01 • bror.backstrom@kolumbus.fi

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

Arvoisat Klubiveljet

Toivotamme teidät lämpimästi tervetulleiksi nauttimaan loppusyksyn herkkuja, riistaa ja muita metsän sekä vesien antimia. Kynttilät on jo sytytetty ja pikkujouluaika kolkuttaa ovella joulun makuineen.

Hyvät Klubiveljet, olemme täällä teitä varten

Koko henkilökuntamme toivoo näkevänsä teidät täällä viihtymässä ja nauttimasta kiireetömästä hetkestä hyvässä seurassa. Tulkaa valoisaan ja kauniiseen Pääsaliin lounaalle, tuokaa vieraita kabinetteihin nauttimaan Klubin ilmapiiristä ja huolenpidosta, järjestäkää perheenne juhlat Klubilla ja kuinka yrityksenne vieraat tai henkilökunta arvostavatkaan pääsyä Suomalaiselle Klubille esimerkiksi "talvikauden avaukseen", cocktailtilaisuuteen tai koulutuspäivään. Biljardisali on vertaansa vailla ja mikä sen mukavampi tapa viettää syysiltää kuin pelaaminen hyvässä seurassa virvokkeita ja välillä suolapalaa nauttien.

Muistattehan, ettei Klubiveljiltä peritä tilavuokraa ja huolehdimme halutessanne kaikista järjestelyihin liittyvistä asioista, teille helposti ja vaivattomasti. Olkaa hyvä ja ottakaa meihin yhteyttä, suunnitellaan teille ainutlaatuinen ja unohtumaton tilaisuus.

Kohti tulevaa

Mietimme jatkuvasti kuinka voisimme tuottaa teille enemmän iloa ja hyvää oloa käynneillä. Mikäli teillä on mielessänne ajatuksia siitä, kuinka voisimme palvella teitä paremmin, olkaa ystävällisiä ja kertokaa siitä meille joko paikan päällä kasvojen tai laittamalla sähköpostia. Välitämme aidosti ajatuksistanne.

Lämpimästi tervetuloa Klubille, paikkaan jossa voitte tuntea olevanne aidosti tervetullut

Miia Makkonen & Petri Karhu
sekä henkilökunta

OL YHDES NELJÄTTÄ JA ELOKUUTA

Klubi järjesti 31.8. Royal-Linen MS Katariinalla illallisesteilyn, jonka teemana oli kieltolain aikainen salakuljetus Helsingin ja Espoon vesillä. Vuosina 1919-1932 voimassa ollut kieltolakihan sai aikaan ennen näkemättömän pirtun salakuljetuksen, joka jatkui vielä pitkään kieltolain kumoamisen jälkeenkin.

■ ■ Tähän ensimmäiseen kesäkauden päättäjäisristeilyyn osallistui yhteensä 53 klubiveljeä ja klubitarta. Nautimme loppukesän illan upeassa säässä saariston väreistä ja maisemista, klubihenkisestä yhdessäolosta vilkkaine keskusteluineen sekä maittavasta laivaillallisesta. Matkalla oli mahdollisuus kuulla salakuljetustarinoita niiden oikeilla tapahtumapaikoilla.

Kahden tunnin vakioristei-

lystä poiketen risteilymme kesti neljä tuntia. Kauppatorilta suuntasimme Kaivopuiston kautta Hietalahteen ihmettelemään satamassa ollutta loistoristeilijää. Matka jatkui Lauttasaaren sillan alta Keilalahteen ja sieltä Westendin rantaväylää allekirjoittaneen kotisatamaan Haukilahteen. Harva mukana ollut kertoi nähneensä mereltä Lauttasaaren mantereen puolelta, Keilaniemen toimistotaloja tai Westendin rannan hienoja ranta-asunnot. Viimemainituista Kirsi Paakkasen koti sai ansaitsemansa huomion.

Haukilahdesta matka jatkui salakuljettajien reittejä pitkin Pentalaan. Isoa Vasikkasaarta ohittaessamme veneretkellä mukana olleet kertoivat paremmalle puoliskolleen viimekeväisen veneretken muistoja. Suvisaariston salmassa pieni joukko kuuli

muisteluja YLE:n henkilökunnan virkistyspaikan kesäjuhlista.

Pari esimerkkiä tarinoista. Kuuluisimman salakuljettajan Algoth Niskan kuultiin käyttäneen kesällä 1925 tilaisuutta hyväkseen, kun Ruotsin kuningas Kustaa V saapui valtiovierailulle Suomeen. Kun kansa hurrasi sankoin joukoin Eteläsatamassa, oi Niska täyden pirtulastin aivan tapahtuman ytimeen Koleraaltaalle. Pirtu lastattiin kaikessa kaikessa rauhassa kuorma-autoon kenenkään kiinnittämättä tähän huomiota!

Kieltolain kumoamisen jälkeen liikkui pirtua saaristossa vielä vuosikymmeniä, sillä väkijuomien hinta oli korkea. Eteläiseltä itämereltä saapui maahamme 96-prosentista **Varsovan laulua, josta** 1950-luvulla tehtiin jopa Åke Lindmanin tähdittämä elokuva ja Aku Ankassakin siitä kerrottiin seuraavasti: ”Varsovan laulu piiloon! Tullinuuskija paa-puurin puolella.”

Takaisin Kauppatorille seilasimme hieman ulompaa reittiä auringon laskiessa ja nousevan puolikuun noustessa oranssin punaisena taivaalle.

Koska meillä kaikilla oli niin mukavaa, mukana olleet vaativat risteilystä traditiota Klubin ohjelmaan. Matti Ahjopalolle kiitos tämän kertaisesta ja jo etukäteen tulevasta.

Jyrki Berner

Seniorilounas 6.9. aivojen ja ikääntymisen merkeissä

Sangen mielenkiintoisen ja akuutin, kaikkia meitä aikanaan sivuavan aiheen piirissä kokoontui 40-50 senioriklubilaista lounaalle ja ennen kaikkea kuuntelemaan klubiveljemme, ylilääkäri, professori / Juhani Juntusen/ kiinnostavaa ja sangen selväpiirteistä esitystä. Kysymyksiä ja vastauksia esitettiin aina 92 ikävuoteen saakka. ”Ja mikä parasta, saimme oheisessa esitelmöitsijän kirjoituksessa myöskin käyttööme aivojen huolto-ohjeet. Siitä vain aivoja hoitamaan! Oheisena esitelmöitsijän laatima lyhennelmä tästä ikävihreästä aiheesta.

■ ■ Ihmisen keskimääräinen elinikä on merkittävästi kasvanut viime vuosikymmenien aikana. Väestön ikärakenne muuttuminen on vaikuttanut ns. huoltosuhteseen (työssä käyvä väestön suhde passiiviväestöön) epäedullisesti. Ikääntymisen myötä tulevat vanhenemismuutokset näkyvät ensisijaisesti aivojen toiminnoissa. Tulevaisuuden työelämä vaatii ihmiseltä yhä enenevässä määrin sellaisia ominaisuuksia, jotka liittyvät kognitiivisiin, eli tietoa vastaanottaviin, käsitteleviin ja tallentaviin toimintoihin. Vanhuuseläkkeellä olevien määrä kasvaa ja heidän elämänlaatunsa kannalta aivojen hyvä kunto on tärkeää. Uuden tiedon kriittinen käsittely ja turhan tiedon torjuntastrategiat ovat avainasemassa elämässä pärjäämiselle. Aivot toiminnan ikääntymiseen liittyvät muutokset suhteutettuna ympäristön muutoksiin

ovatkin tämän vuoksi tulevaisuuden mielenkiintoinen tutkimuskohde. Aivot ovat tulevaisuuden tärkein työkalu.

Miksi aivot ovat pääosassa?

Aivot ovat ihmisen tärkein elin. Ne säätelevät suoraan tai epäsuorasti lähes kaikkia elintoimintoja ja ne ovat inhimillisen elämän keskus. Ihmisen aivot ovat verrattomasti kehittyneemmät kuin muilla luontokappaleilla erityisesti niiltä osiltaan, jotka huolehtivat ns. ”korkeammista” aivotoinnoista kuten älykkyys, looginen ja abstraktinen ajattelu ja luovuus. Juuri aivojen ansiosta olemme ylivertainen laji luomakunnassa. Tutkimusten mukaan aivojen hyvä huolto antaa mahdollisuudet aivojen kaikkien toimintojen optimoinnille ja ehkäisee aivojen elämänsä loppuosaan liittyvän fysiologisen aivosolujen rappeutumisen aiheuttamia haittoja. Aivot ovat myöskin työkyvyn, työhyvinvoinnin ja jaksamisen kannalta keskeinen elin.

Aivosolut ja ikääntyminen

Ihmisen aivoissa tapahtuu ikääntymisen myötä monia biologisia vanhenemisilmiöitä kuten muissakin elimissä. Elämänsä aikana alkuvaihe on aivojen kannalta erittäin aktiivista: ensimmäisinä sikiöviikkoina uusia aivosoluja syntyy jopa 250 000 minuutissa. Samaan aikaan aivojen eri osat erilaistuvat omia tehtäviään varten. Ihmisen aivoista tuhoutuu

jatkuvasti elämänsä aikana aivosoluja normaalin, fysiologisen rappeutumisen (degeneraation) vuoksi keskimäärin n. 2000 kpl tunnissa. Tuhoutuneet hermosolut eivät uusiudu ja tällä vauhdilla aivoimme surkastuvat 10% sadassa vuodessa. Tämän fysiologisen rappeutumisen seurauksena jäljellä olevat solut muodostavat ns. reaktiivisen synaptogeneesin vaikutuksesta uusia synapseja, uusia yhteyksiä aivoihin. Hermonverko on näin ollen jatkuvassa dynaamisessa muutostilassa ja valmiina mukautumiaan muutoksiin. Tätä muotoutuvuutta kutsutaan plastisuudeksi. ja se takaa yhdessä synapsien vahvistumisilmiön kanssa jatkuvan oppimiskapasiteetin.

Ikääntyvät aivot

Mitä sitten tapahtuu aivojen toiminnallisella tasolla ikääntymisen myötä? Ikääntyvän ihmisen kognitiivisissa toiminnoissa tapahtuu vanhenemismuutoksia siten, että mm. uuden oppiminen hidastuu, lähimuisti ja yleinen tietojenkäsittely heikentyy jossain määrin. Normaaliin vanhenemiseen ei kuulu älyllisten toimintojen dramaattinen muutos. Vanhenemiseen myös liittyvät aistitoimintojen heikentyminen ja liikkeen säätelyn ja nopeuden hidastuminen vaikuttavat toimintakykyyn. Ikääntymiseen liittyy myös aivojen rappeutumasairauksien, kuten Alzheimerin taudin ja muiden muistisairauksien riskin lisääntyminen Ikääntymiseen

SENIORI LOUNAS

liittyvät aivojen vanhenemismuutokset ovat kuitenkin varsin yksilöllisiä ja niihin voimme myös itse vaikuttaa.

Terveen ihmisen kyky oppia uutta ei merkittävästi vähene elin-aikana ja mitä enemmän aivojaan käyttää sitä paremmat edellytykset tälle oppimiselle. Terveissä ikääntyvissä aivoissa hermoverkon rappeutumisen ja yhteyksien uudelleen muodostumisen välinen tasapaino säilyy terveellä ihmisellä varsin pitkään. Ikääntyneen ihmisen aivot ovat monessa suhteessa paremmat kuin nuoren. Niiden tietokehikoihin on elämän aikana kertynyt runsaasti pysyviä muistijälkiä, joiden hyödyntäminen on mahdollista. Tämä on ”kokemuksen” neurobiologinen vastine.

Ikääntyneet aivot pystyvät nuoria aivoja paremmin hahmottamaan monimutkaisia asiakokonaisuuksia ja tämä kyky on välttämätöntä monessa tehtävässä. Ei ole sattuma, että sellaisissa yhteiskunnissa, joissa vanhuutta erityisesti kunnioitetaan nähdään suurten yritysten ja instituutioiden hallintoelimiä johtopaikoilla hyvinkin ikääntyneitä henkilöitä. Vanhuus ja viisautta kuuluvat todella yhteen. Ikääntyvien aivojen karismaa ei voida rakentaa lyhyessä ajassa. Olisi kaikkien edun mukaista, että ikääntyvien aivojen kapasiteettia hyödynnettäisiin myös oman yhteiskuntamme työelämässä nykyistä paremmin. Väestön ikärakenteen nähtävissä oleva kehitys puoltaa ainakin tätä ajatusta.

Tässä onkin melkoinen haaste eläkepolitiikasta vastaaville henkilöille.

Miten ehkäisen aivojen vanhenemismuutoksia?

Aivojen hyvästä kunnosta huolehtiminen on ehkä tärkein terveytemme ja hyvinvointimme tausta. Työelämän kannalta aivojen hyvä kunto on tärkeää sen takia, että sellaiset aivojen ominaisuudet kuten tieto, taito, luovuus ja joustavuus ovat välttämättömiä ammatista riippumatta. Informaatioteknologian jatkuva laajeneminen kuormittaa juuri aivoja

entistä enemmän tulevaisuuden työelämässä. Hyväkuntoiset aivot kestävät huonokuntoisia paremmin normaaleja elämään liittyviä stressejä. Aivojen vuosikymmenen, eli 1990-luvun keskeinen sanoma on se, että kukin pystyy itse vaikuttamaan aivojensa kuntoon ja että tämä on todella elämänlaadun kannalta keskeinen asia. Aivojen huolto-ohjeet on laadittu sellaisiksi, että ne pätevät periaatteessa kaikille kohderyhmille koulutustasosta riippumatta. Ohjeiden viestittäjän suurin vastuu liittyy siihen, että hän pysyy tieteellisesti osoitetuissa faktoissa ja

Antero Kallio, Heikki Hongisto ja Eero Saarenheimo seniorilounaalla Juhani Juntusta jututtamassa. Kuva: Elias Iirola

pystyy suhteuttamaan viestinnän tason kullekin kohderyhmälle sopivaksi.

Aivojen huolto-ohjeet

Käytä aivojasi. Tutkimukset ovat kiistatta osoittaneet, että aivojen aktiivinen käyttäminen parantaa niiden toimintaa. Aktiivisesti käytetyt aivot toipuvat myös erilaisista aivojen sairauksista paremmin ja niiden plastisuus on kaikin tavoin suurempi kuin

käyttämättömien aivojen. Yksittäiset keinot aivojen aktivoimiseksi ovat yksilöllisiä. Aivot eivät käytössä kulu.

Suojaa aivosi. Aivot vaurioituvat mekaanisesti varsin herkästi. Tämän vuoksi turhien riskien välttäminen on paikallaan. Viisas ihminen käyttää suojapäähinettä, kypärää ja turvavyötä aina kun se on tarkoituksenmukaista työssä, urheilussa ja liikenteessä. Suojaa aivosi vaurioilta, älä elämyksiltä.

Säästä aivojasi. Tupakka, alkoholi, lääkkeet ja huumeet voivat vahingoittaa aivojasi. Yleinen kohtuullisuus elintavoissa on hyväksi aivoillekin. Elintavat ovat juuri se elämän osa-alue, johon voimme itse merkittävästi vaikuttaa ja tällä tavoin parantaa aivojemme toimintaa. Hallitse omat elämäntapasi.

Hoida aivojasi. Kaikki ne terveydentilaan vaikuttavat tekijät, joita suositellaan erilaisten sairauksien ennalta ehkäisyksi ovat myös aivojen kannalta hyviä. Säännöllinen liikunta, monipuolinen ravinto, riittävä lepo ja mieluisat harrastukset ovat tärkeitä. Erityisen tärkeää aivojen kannalta on myönteinen asennoituminen elämään, koska se heijastuu ympäristöstä miellyttävällä tavalla takaisin. Terveelliset elintavat pitävät myös aivot kunnossa.

Lopuksi

Mikäli haluamme merkittävästi vaikuttaa ihmisten hyvinvointiin tulisi meidän terveysviestintänämme keskittyä oleelliseen.

Kaikissa tulevaisuuden visioita koskevissa esityksissä korostuu kaksi asiaa: tietoammattien osuus kasvaa ja koulutuksen merkitys lisääntyy. Nämä ovat seikkoja, joissa aivojen parhaan mahdollisen toimintakyvyn merkitys on ilmeistä. Aivot ovat kaikkien henkilöstöryhmien ja ammattien kohdalla tärkein työkalumme. Niinpä aivojen kunnosta huolehtiminen on ehkä tärkein hyvinvointia ylläpitävän toiminnan käytännön keino tulevaisuudessa. Sillä luodaan myös perusta taataan hyvälle vanhenemiselle eläkevuosina.

Elämän hallintaan kuuluu työelämän lisäksi vapaa-ajan hallinta, jonka aivojen hyvä kunto myös takaa. Aivotutkimus on tuottanut valtavasti tietoa ja aineistoa siitä, mitkä tekijät vaikuttavat aivojen vanhenemiseen ja miten aivoja voidaan huoltaa. Yksilön oman vastuun painottaminen elämänhallinnassa on oleellista. Terveystieteiden ammattihenkilöt ovat avainasemassa tämän tiedon välittämisessä ja ihmisten motivoimisessa. Eläkevakuutusyhtiöiden ja -laitosten intresseihin elämänhallinnan ja sen myötä työkyvyn parantamiseen tähtäävät toimenpiteet kuuluvat itsestään selvänä asiana.

*Juhani Juntunen,
ylilääkäri, professori
Keskinäinen eläkevakuutusyhtiö
Etera*

Syksyn ensimmäinen kirjailta

Henkilökuvassa Iiro Viinanen

Tietokirjailija ja kolumnisti Risto Uimosen yhdestoista kirja ”Iiro Viinanen. Henkilökuva” ei ole saanut kaikilta lukijoiltaan kovin ihastunutta vastaanottoa. Jo julkistamistilaisuudessa eräät aktiivipoliitikot kiistelivät kirjan sisällöstä ja toiset väittivät sitä ”juosten pissityksi”, minkä johdosta ”kriisissä oleva kotimainen tietokirjallisuus saa yhden haavan lisää”.

■ ■ Kritiikki kohdistui tapaan, jolla kirjailija oli käyttänyt lähdeaineistonaan entisen valtiovarainministerin omia muistiinpanoja sekä päiväkausia kestäneitä keskustelujaan hänen kanssaan. Lisäksi kirjoittaja oli itse haastatellut neljäkymmentäyhdeksää henkilöä, jotka tunsivat Iiro Viinasea ja olivat eri yhteyksissä olleet lähellä häntä. Kirjailijalla oli ollut käytössään myös veteraanikansanedustajien haastatteluaineisto sekä laaja kokoelma kohdehenkilön itsensä keräämää uutis- ja artikkeliaineistoa. Henkilökuvaa ei kuitenkaan oltu rakennettu yksityiskohtaisten lähdemerkintöjen varaan.

Syksyn ensimmäisessä kirjaillassa (6.9.2010) klubilaisille (avec) tarjoutui erinomainen tilaisuus muodostaa oma henkilökuva miehestä, joka sai huhutakuussa 1991, edellisen laman aikana, yksin johdettavakseen superministeriönä tunnetun valtiovarainministeriön ja sen jälkeen, pääjohtajana, sinivalkoisen pääoman linnakkeen, vakuutusyhtiö Pohjolan.

Risto Uimosella oli kriitikoille selkeä vastaus: ”Tässä kuuluu Iiron ääni”.

”Henkilökuvan” ja ”henkilöhistorian” välillä onkin nähtävissä sama ero kuin on muotokuvalla (etenkin karikatyyrillä) ja valokuvalla. Molemmilla keinoilla on mahdollista saada vaikuttava lopputulos! ”Taitelijan” ammattitaito ja luovuus ovat ratkaisevia.

Tästä näkökulmasta katsottuna Iiro Viinasea henkilökuva havaitut ”virheet”, joihin kritiikissä on viitattu, ovat jokseenkin merkityksettömiä. Sen vuoksi on myös ymmärrettävää, ettei lähteitä oltu merkitty alaviitteiksi.

Kirjaillasta tekikin ainutkertaisen ja mielenkiintoisen se, että kirjoittaja ja kohde istuivat vierekkäin Klubin juhlasalissa. ”Muotokuva” sai siitä aivan ainutlaatuisuutta.

Viimeinen puhe Peurungassa

Kirja jakautuu kahteen osaan. Ensimmäisessä kerrotaan henkilöhistoriaa jokseenkin tavanomaiseen tyyliin. Varhaisvuodet ja toiminta perheyriksen johdosta sekä ensiaskeleet politiikassa esitetään sopivan lyhyesti. Pääpaino on ministeri- ja pääjohtajajoissa. Kyllä niissäkin on minunkaltaiselle poliitikalle (ja kaksinkertaiselle politrukille) mielenkiintoisia yksityiskohtia (etenkin koskien kaikenlaista kähmintää Kokoomuksen sisällä ja valtataistelua vakuutusrintamalla).

Valtiovarainministerinä Iiro Viinasta pidettiin ”lujaleukaisena

ja kovakorvaisena”. Kun hän joutui karsimaan rautaisella otteella valtion budjettia, jotkut nimittivät häntä ”tappajaksi”. Pääjohtajana Viinanen puhui kovien kapitalististen arvojen puolesta ja yritti tehdä Pohjolasta vielä tuottavamman rahantekokoneen, jonka osinkotuotot olisivat pitäneet vakuutusyhtiön omistajat tyytyväisinä”, kirjoittaa Risto Uimonen. ”Eläkevuosinaan Viinanen on muuttunut. Hänen arvomaailmansa on pehmentynyt ja perspektiivinsä avartunut. muutosta voi luonnehtia myös jonkinlaiseksi radikalisoitumiseksi”.

Varsinaisen henkilökuva kannalta toinen osa, jossa kuvataan poliittisen johtohahmon ja yritysjohtajan uran loppuvaiheita, ”uuden elämäkumppanin”, Parkinsonin-taudin puhkeamista ja arvomaailman mullistusta, onkin paljon ensimmäistä osaa mielenkiintoisempi.

Luku, jossa kerrotaan ”jäähvyäispuheesta” Miesten illassa Laukaan Peurungassa, on kuin läpileikkaus, röntgenkuva, Iiro Viinasesta ja hänen urastaan sekä poliittikkona että yritysjohtajana. Sitä täydentää upealla tavalla kertomus lastenlapsista, Eeli Jalosta ja Niila Valosta.

Peurungassa Viinanen puhui 1800 miehelle: ”Kaikki kuuntelivat hiirenhiljaa. Yllätin ehkä kuuntelijani sillä, ettei puheeni ollut tavanomainen talouskatsaus, vaan tilitin omia tuntejani elämäni vaikeina vuosina ja kerroin tunteistani ja henkilökohtais-

Syksyn ensimmäisessä kirjaillassa istuivat vierekkäin tietokirjailija Risto Uimonen (vas) ja ministeri Iiro Viinanen. Näin ”Henkilökuvasta” tuli ainutlaatuisen elävä. Kuva: Elias Iirola

ta ajatuksistani elämän suurissa käännekohtissa”.

”Kokemukset ovat olleet ajoittain perin lohduttomia, ikäviä ja riipaiseviakin, mutta myös kosolti palkitsevaa riemuakin sisältäviä. Siis normaalia ihmiseloa. Kaikki on sittenkin ollut helppo kestää, kun on muistanut, että aina ylämäkeä seuraa alamäki eli synkimpinäkin hetkinä on toivoa paremmasta.”

Kirjaillassa kävi selväksi, kuinka suuresti valtiovarainministeri Iiro Viinanen arvosti aikoinaan ministeriönsä virkamieskuntaa. Se oli hyvä ja tehokas. Ministeri Viinasealta tiedusteltiin myös, miltä tämänhetkinen ta-

louslama tuntuu edelliseen verrattuna. Mieleeni jäi erityisesti Raimo Ilaskiven huomautus, että 1990-luvun lamaa yritettiin ratkoa menoja rajusti karsimalla, kun tänään ratkaisua etsitään elvytyksellä. Ero näkyy siinä, että edellisellä kerralla seurauksena oli valtaisa konkurssiaalto ja massatyöttömyys, kun nyt näytetään päässeen kasvu-uran alkuun eikä työttömyyskään ole enää samaa luokkaa.

Tähän Viinanen totesi vain lyhyesti, että hänen aikanaan kaikki kaatui valtiovarainministerin niskaan, mutta että nykyään voidaan tukeutua myös EU:n talouspolitiikkaan.

Eräät kuulijoista olisivat halunneet kuulla enemmän Pohjolar ryhmän valtataistelusta ja ”rakenneuudistuksesta”, mutta siihen ei aika enää riittänyt.

Kirjaillan musiikkivieraana oli puhallinkvintetti Vantaan musiikkiopistosta. Siinä soittivat Vilna Tyysjärvi, tuuba, Elina Tiainen, käyrätorvi, Aino-Maria Heikkilä, pasuuna, Tuomas Tiainen, 1. trumpetti ja Olli Pirskanen 2. trumpetti. Ohjelmassa olivat Jeremiah Clarkin ”Trumpet voluntary”, Paul McCartneyn ja John Lennonin ”Michelle” ja Manuel Panéllan ”El Gato Montes”.

Weijo Pitkänen

Maurno Koivisto - PRAGMAATIKKO EIKÄ OIKEAOPPINEN

KALEVI SUORTTI

Seppo Lindblom ojensi Maurno Koivistolle kirjoittamansa teoksen "Manun matkassa" ja pyysi tarkastamaan, osuuko kuvaus kohteeseensa, Koivisto vastasi: - Mutta minähän olen liikkuva maali.

■ ■ Mauno Koiviston valtiomieskuva oli aiheena Klubin historian illassa 16.9. Pitkä ura tarjoaa laajan aiheen; siksi puheenjohtaja fil.lis. Jyrki Vesikansa oli rajannut keskustelun koskemaan Koiviston pääministeri- ja presidenttikautta. Keskustelijoina olivat valt.tri Seppo Lindblom, joka oli Koivistoon läheisessä kosketuksessa Suomen pankin johtajana, pääministerin poliittisena sihteerinä, Postipankin pääjohtajana, teollisuus-, myöhemmin kauppa- ja teollisuusministerinä; dosentti Antti Kuusterä, Suomen pankin valmisteilla olevan histo-

rian toinen kirjoittaja; yhteiskuntat.maist. Risto Uimonen, jonka ura median piirissä on kulkenut Turun Sanomista BBC:n, MTV:n, Helsingin Sanomien kautta Kalevan päätoimittajaksi.

Jyrki Vesikansa kartoitti aiheita: Koivisto teki uran "työmiehestä tohtoriksi ja presidentiksi", hänen aikanaan liitettiin Euroopan unioniin, otettiin kantaa Baltian itsenäistymiseen, nimitettiin sinipunahallitus pitkän punamulta-ajan jälkeen, toteutettiin vahvan markan politiikkaa ja vaivuttiin lamaan.

Emme enää elä samassa maailmassa

- Mauno Koivisto on vierastanut virtaviivaisia asetelmia, sanoi Seppo Lindblom. - Vaikeissa tilanteissa ollaan pragmaattisia, aatteellisesti johdonmukaista

kaarta ei muodostu. Koiviston aikana yleinen käsitys asioiden hallittavuudesta on muuttunut, asiat politiikan kentällä kuten koko hyvinvointivaltio ovat arkistuneet. Poliittiset puolueet ovat lähes samastuneet. Vaalien alla voi erottua vain lupaamalla enemmän kuin toinen. Syntyy harhakuva, että hyvinvointivaltio pystyy mihin tahansa. On mielenkiintoinen kysymys, miten varovainen Koivisto silloisessa mielipideilmastossa voitti vastuksensa.

- Koiviston taakaksi pannaan enemmän kuin on aiheita, huomautti Antti Kuusterä. - Pankkikriisi-kirjat ovat johtaneet yleistä mielipidettä harhaan. - Johtiko presidentti Koivisto sivusta käsin Suomen pankkia? Vesikansa kysyi. - Pankin pöytäkirjoissa ei ole mitään viitettä tällaiseen, Kuusterä vastasi.

Risto Uimonen kertoi tutustuneensa Koivistoon jo nuorena toimittajana. Sittemmin protokolla esti luontevan yhteydenpidon. Koiviston lähestymistapa oli tallellaan hämäävä. "Saatoin niin sanoa, mutta en välttämättä niin ajatellut." Kekkonen-Suomen Koivisto oli eri mies kuin presidentti Koivisto. - Tosissaan Koivisto presidentiksi pyrki, ovelampana kuin tiedämme. Mutta presidenttinä hän aloitti valtiosääntöparlamentarisoinnin. Vuonna 1966 valtiosääntöparlamentarisoinnin 50-vuotisjuhlassa, puhuessaan eduskuntatalon edessä, Koivisto jo esitti presidenttivaltaisen hallitusmuodon uudistamista. Presidenttinä hän ajoi omien valtuuksiensa rajoittamista.

Lännen vai idän Koivisto?

- Koivistosta on jäänyt kuva länsisuuntauksen ajajana, Uimonen sanoi. - Tosiasiassa hän hillitsi kehitystä. Hän ohjaili lehdistöä huomiota herättävässä määrin. Kirjoitukset myöhemmältä ajalta luovat kuvan, että Neuvostoliiton säilyminen olisi Koivistolle sopinut. Mutta kaiken takana on strateginen, pragmaattinen ajattelu.

- Minkä sortin sosialisti Koivisto siis on? kysyi Vesikansa. 1940-luvulla hän oli vahva antikommunisti. Myöhemmin hän suhtautui lämpimästi revisionisteihin, mm. Aleniukseen. - Bernstein tuli tutuksi, Lindblom vastasi. - "Liike, ei päämäärä." Koivisto on tukeutunut Marxiin tiedemiehenä, ei julistajana. Tiede on

aina aikansa lapsi, käytännön vallinat riippuvat ajankohdan kontekstista. Kyllä Koivistoa voidaan luonnehtia vastavirran mieheksi, kuten Juhani Suomi luonnehtii Kekosta.

- Tsekkoslovakian kriisin aikaan Koivisto oli hyvin kiinnostunut SKDL:n reaktioista. "Yhteiskuntaa on kehitettävä sosialismiin suuntaan", hän sanoi, ja tuki Erkki Liikasta tämän ohjautuessa vasemmalle. "Siis inhimillisempään suuntaan", Koivisto tarkensi sosialisma luonnehtiessaan.

- Koivisto on arvojärjestelmältään sosialisti, ei valtiokapitalisti, Lindblom vahvisti. - Hän ei vaatinut tuotantovälineitä valtion haltuun, sallittakoon yksityisomistus. Voiton käsite kuuluu hänen arvojärjestelmäänsä. "Kysymys yksityisomistuksesta on vain vähän merkitsevää."

Pankinjohtajan aate

- Onko Koivisto keynesläinen? Vesikansa heitti.

- Ei pankissa voi mitään aatetta edustaa, Kuusterä vastasi. - Valuuttavaranto määrää toiminnan rajat. Kamreerijattelu on liian helposti lyöty leima. Oli 1930-luvunkin talouspolitiikka elvyttävää, toisin kuin on uskottu. Ei Koivisto vahvan markan politiikkaa ilkeyttään harjoittanut.

Seppo Lindblom kertoi esimerkin siitä, miten tarkkuus on Koivistolla luonteessa. Eräessä neuvottelussa Lindblom tuli avanneeksi vichypullon. - Olisi tuossa ollut valmiiksi avattujakin, Koivisto huomautti.

Koivisto siteerasi mielellään Raamattua: "Suoloiset ovat hyvän sanoman tuojan jalat." Itse hän ei voinut tuntea itseään hyvän sanoman tuojaksi.

- Koivisto ei koskaan ole ollut lähellä ammattiyhdistysliikettä, Vesikansa totesi. - Oliko Nordekan ansa, johon tuore pääministeri ajettiin?

Nordek ja EEC

- En nähnyt silloista tilannetta traumaattiseksi, Lindblom luonnehti. - Pohjoismainen yhteistyö oli sortunut jo 1950-luvulla. Neuvostoliitto vastusti pohjoismaista tulliliittoa. Nordek oli kuolemansairas jo syntyessään, eurooppalainen integraatio oli kullekin Pohjoismaalle kansallisesti tärkeämpi. EEC-ongelma seurasi kohta perässä.

- Perimmäisissä kysymyksissä Kekkonen ja Koivisto olivat samaa mieltä kauppapoliittisesta suuntautumisesta. Koiviston mielestä kansainvälinen edustus näissä yhteyksissä on hoidettava ulkoministeritasolla. Koivisto katsoi olevansa naapureille moraalissa vastuussa EEC-integraatiosta.

- Ruotsissa yllätettiin, kun pääministeri Koivisto puhui ruotsia. Hänen sanomiensa moniselitteisyys kyllä tunnettiin sielläkin. "Jag hoppas jag kunnat uttrycka mig tillräckligt oklart" Koivisto lopetti.

- On luontevaa, että Koivisto otti ohjat, Uimonen totesi. - Pohjoismaiset kysymykset ovat pää-

MANUN MATKASSA

ministeritason asioita. Kun Olof Palme sanoi, että Suomi veti länget kaulaansa tullioniasianssa, jota Neuvostoliitto ei hyväksynyt, Kekkonen suuttui. Koiviston arvovaltatappio ei vaikuttanut hänen suosionsa.

- Oliko Nordek vedenjakaja, jonka jälkeen Kekkonen ja Koivisto ottivat etäisyyttä? Vesikansa kysyi.

Kekkonen ja Koivisto

Lindblom otti asian laajemmin. - Kekkonen ei voinut kuvitella työnsä jatkajaa. Jos riittävän vahva nousee, hän onkin varmasti jo vastustaja. Mutta fundeeraaja verrattuna nopeaan reagoijaan ja päättäjään ei aluksi tuntunut vaaralliselta. Olihan Koivisto Kekkonen valinta pääministeriksi. Koivisto ei milloinkaan ole puhunut Kekkosesta epäkunnioittavasti. Ei liioin selän takana.

- Muut poliitikot panettelivat Kekosta, Uimonen vahvisti, - Koivisto ei. Hieno luonne. Sitä paitsi hän tiesi, että takana päin puhuttu tuli aina Kekkonen korviin.

- Kun UKK oli 75, hänen valansa ja suosionsa oli korkeimmillaan, Lindblom sanoi. - Hän oli runnonut ulos Sorsan hallituksen ja runnoi syksyllä sisään Mieltusen hallituksen. Kun Koivisto korosti ulkomaisen valuutan saannin vaikeutta, Kekkonen tarjosi ratkaisua, joka olisi edellyttänyt setelipainon käyttöä. Tästä sai alkunsa Koiviston kirja "Väärää politiikkaa". Vuonna 1981 Sor-

sa ja Koivisto olivat vastakkain. "Rakennuksetko tässä riitelevät?" kysyi Koivisto.

Vesikansa halusi kuulla lisää Sorsan ja Koiviston suhteista.

Koivisto ja Sorsa

Seppo Lindblom siteerasi arvotuksellisesti: - "Vain me tiedämme, kuinka paljon Sorsa on Koivistoa tukenut." Siis onko tukenut lujasti vai eikö lainkaan? Kun Sorsa tuki Koivistoa, hän siinä rakensi myös omaa asemaansa.

- Julkisuuudessa valtataistelu kiellettiin, Uimonen sanoi. Sorsan suhtautuminen vaihteli suhdanteiden mukaan, hän oli realistinen.

- Juhani Suomi sanoo, että Koivisto on taitava näyttelijä, Vesikansa pisti väliin.

Uimonen näytti Kaleva-lehden otsikkoa: "Maatalouden ja kehitysaluepolitiikan harrastaja Mauno Koivisto". - Poliitikko ei suinkaan ole kokonaan showta, mutta kyllä se sitäkin on.

- Syntyikö sinipunahallitus Koiviston toisen presidenttikauden varmistamiseksi? Vesikansa tahtoi tietää. - Punamulta rapistui 1983 - 87, Lindblom vastasi. - Kokoomus tuli hallitukseen sivuovesta, vaikka pääovikin oli jo auki. Sellainen kassakaappisopimus, joka silloin tehtiin, ei olisi nykyoloissa mahdollinen. - Strategiana oli porvarihallituksen muodostaminen Väyrysen johdolla, mikä avaisi Väyrykselle tien presidentiksi, Uimonen täsmensi. - Eihän Väyrystä olisi presidentiksi valittu. Sitä paitsi Koivisto

tiesi kassakaappisopimuksesta aiemmin ja enemmän kuin luullaan.

Salaisuudet harvoin säilyvät

Keskustelun aikana Johannes Koroma vahvisti, että Väyrysen pääministerinpostiin oli kassakaappisopimuksessa sitouduttu. Koivisto sai kassakaappisopimuksesta vihjeen Sorsalta, Lindblom vahvisti. - Mitä Baltiaan tulee, maat itsenäistyivät, koska Neuvostoliitto hajosi, Lindblom palasi asiaan. - Koivisto oli sitä mieltä, ettei innokkuus asian puolesta olisi edistänyt Baltian maiden pyrkimyksiä.

Martti Enäjärvi vahvisti tämän Baltia-näkemyksen. Hän oli Paasikivi-Seuran delegaation johdossa tehnyt matkan Viroon, kun se ei vielä ollut itsenäinen. Tavoitteena oli hankkia ymmärtämystä Koiviston poliitikalle. Matkan aikana tuli kuitenkin viesti, ettei Latviaan ja Liettuaan ollut syytä vielä matkustaa.

- Onko Koivisto sosiaalinen? Matti Laitinen kysyi.

- Eikö säästäväisyys ja lapsista huolehtiminen ole sosiaalista? Lindblom kysyi vastaan.

Lindblom halusi päättää lyyriseen sitaattiin. Kun aselepo tuli, Koivisto nousi kaivannon reunalle rassaamaan asettaan. Täytyy olla toinenkin tapa elää naapurin kanssa, hän ajatteli.

Yrjö Larmola

Lönsituuli toi kalat rantavesiin

Klubin heittokalastajat koontuivat 15.9.2010 Sipoon Karhusaarella, Winberg & Winbergin saaristokaupan laiturilla, josta kesäkuukausina lähtee kauppalaiva Christina kapteeninaan perinteisten kalastusretkiemme isäntä, Enska Mäntylä. Tällä kertaa Enskan omille kalavesille eht mukaan viitisentoista klubiveljeä.

■ ■ Muutaman päivän jatkunut lounaistuuli oli ajanut pikkukaloja ja muita ravinteita rantavesiin niin runsaasti, että se näkyi ennätysmäisessä kalansaaliissa. Kahden tunnin aherruksen jälkeen saalis oli seitsemän haukea ja seitsemän ahventa. Sellaista ei ollut tapahtunut miesmuistiin!

Rannassa, avotulella, odotti kalatutkija Kari Nybergin siikalohi keitto, josta olisi riittänyt suuremmallekin porukalle. Retken kohokohdaksi muodostui jälleen Karin kalankäsittelynäytös. Uutuutena oli "neljän viillon perkaus", jossa ahvenen vatsalihatkin tulivat mukaan. Lopputuloksena oli läpikuultava nahka, kuin taideteos.

Kiitospuheenvuoron retken isännälle ja osallistujille käytti harrastustoimikunnan puheenjohtaja Jari Karpakka, joka ei itse päässyt mukaan valokuviin, koska seiso kameran takana.

Kilpailun tulokset. (1) Otto Vuojärvi, 2510 gr, (2) Antti Koskimäki, 1970 gr ja (3) Ilkka Malka 1650 gr.

Weijo Pitkänen
Kuvat: Jari Karpakka

Kilpailun voittaja Otto Vuojärvi (kesk) esittelee saalistaan, neljää haukea sekä palkinnoksi saamaansa virveliä. Vasemmalla Ilkka Malka. Oikealla Antti Koskimäki.

Koko komea saalis näytteillä Sipoon Karhusaarella.

Kalatutkija Kari Nyberg hämmentää keittoaan perinteisellä KOP-kauhalla. Keskellä myhäälee kalastusretken isäntä Enska Mäntylä. Vasemmalla Hannu Vaahtio.

KLUBIN KUORON 10 - VUOTIS

JUHLAKONSERTTI

**HELSINGIN KONSERVATORIOSSA
RUOHOLAHDENTORI 6**

PERJANTAINA 12.11.2010 KLO 18:00

KUOROA JOHTAA HENRIK LAMBERG

**ENNAKKOVARAUKSET: HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI
PUH. (09) 586 8830, KLUBIMESTARI@KLUBI.FI TAI KUORON JÄSENET.**

KONSERTIN 20 EURON KANNATUSMAKSUN MAKSANEILLE OHJELMA OVELTA.

TERVETULOA!

lisätään
painon oma
ilmoitus
painossa!

Oikeusministeri Tuija Brax

Lahjoitusten sopivaisuus yrityselämässä

Klubin ministerilounaalla 21.9.2010 oli vieraana oikeusministeri Tuija Brax, joka käsitteli ajankohtaista aihetta politiikan rahoitusta. Jäljempänä joitakin pääkohtia ministeri Braxin puheenvuorosta.

■ ■ Esityksen painopiste oli vaali- ja puoluerahoituksen avoimuudessa ja siihen kohdistuvissa rajoituksissa. Esille tuli myös lahjontaan ja esteellisyyteen liittyviä kysymyksiä.

***

Vaalirahoituksesta käyty keskustelu on nostanut tarkastelun kohteeksi erilaisia yhteistoiminnan muotoja ja suomalaisen järjestelmän haasteita. Kohun keskiossa ovat olleet puutteet erilisten verkostojen toimintatapojen avoimuudessa. Vaalirahoituksesta syntyneen keskustelun johdosta suomalaisten luottamus politiikkaan on kokenut kolhun. Kohulla on ollut myös puhdistava vaikutus, kun vallinneita käytäntöjä on kyseenalaistettu ja avoimuus on lisääntynyt.

Vaali- ja puoluerahoituslain-säädäntö on nyt kokonaisuudessaan uudistettu. Laki ehdokkaan vaalirahoituksesta tuli voimaan 1.5.2009 ja puoluelain muutokset 1.9.2010. Uudistetuilla laeilla lisätään poliittisen rahoituksen avoimuutta ja estetään epäasiallisten sidonnaisuuksien syntymistä vaali- ja muun rahoituksen kautta. Samalla ehkäistään korruptiota poliittisessa toiminnas-

sa. Kevään 2011 eduskuntavaalit käydään siten täysin uusien sääntöjen mukaan.

Koetun jälkeen kaikki ei voi jatkua ennallaan. Äänestäjät ovat entistä vaativampi ja valveutuneempi ryhmä politiikan kuluttajina. Kohu on myös lisännyt kiinnostusta politiikkaan. Erityisesti nuoret eivät tule hyväksymään toimintatapoja, jotka kestävät huonosti päivänvaloa.

Ministeri Brax totesi, että parhaiten julkinen puoluerahoitus kanavoitetaan puoluetuen kautta, koska tällöin noudatetaan selviä kriteereitä ja avoimuutta. Puolueiden kohtelun tulee olla tasapuolista ja avustusten tulee perustua parlamentaarisiiin voimasuhteisiin. Valtioneuvoston kanslian alainen työryhmä on selvittänyt puoluetta lähellä olevien järjes-

töjen valtionavustuksia, mutta on päättynyt kannattamaan nykytilan säilyttämistä.

Puoluerahoitusuudistuksessa on otettu käyttöön keskeinen julkisyhteisöjen tukiin liittyvä rajoitus. Tukea ei saa enää vastaanottaa valtiolta, kunnalta, kuntayhtymältä, valtion tai kunnan liikelaitokselta, julkisoikeudelliselta yhdistykseltä, laitokselta tai säätiöltä taikka valtion tai kunnan määräysvallassa olevalta yhtiöltä. Kielto ei kuitenkaan koske toimintilojen käyttöä eikä tavanomaista vieraanvaraisuutta. Toimintilojen käytöllä tarkoitetaan esimerkiksi puolueyhdistyksen kokoontumista kunnan tiloissa.

Yksityistä rahoitusta puolueet saavat vastaanottaa puoluelain rajoituksia noudattaen. Puoluelakiin on lisätty säännös, joka asettaa ra-

joituksia puolueen, puolueyhdistyksen ja puolueen lähiyhteisön tuelle. Säännöksessä kielletään ottamasta vastaan tukea, jonka antajaa ei voida selvittää, lukuun ottamatta tavanomaisesta keräystoiminnasta saatua tukea. Samoin on kiellettyä ottaa vastaan samalta tukijalta enemmän tukea kuin 30 000 euroa kalenterivuodessa. Tämä ei koske puolueen lähiyhteisön tukea puolueelle tai puolueyhdistykselle eikä testamentilla annettua tukea. Myös ulkomaisen tuen vastaanottaminen on kiellettyä lukuun ottamatta tukea yksityishenkilöiltä ja puolueen aatesuuntaa edustavilta kansainvälisiltä yhteisöiltä ja säätiöiltä.

Vaalirahoituslakiin lisättiin puoluelain muutoksen yhteydessä sisällöllisesti vastaavat yksittäistä ehdokasta, ehdokkaan tukiryhmää ja muuta yksinomaan ehdokkaan tukemiseksi toimivaa yhteisöä koskevat kiellot. Kiellot kohdistuvat siis tuen vastaanottajaan, joko puolueeseen, puolueyhdistykseen, puolueen lähiyhteisöön tai yksittäiseen ehdokkaaseen. Tuen tarjoamista sen sijaan ei ole kielletty – vastuu lain noudattamisesta on vastaanottajalla.

Ministeri Brax korosti, että suomalaisilla, avoimesti toimivilla, yksityisillä tahoilla on oikeus tukea niin poliittisia puolueita kuin yksittäisiä ehdokkaitakin. Tämä on demokraattisen järjestelmän toimimisen kannalta jopa toivottavaa ja esimerkiksi uusille poliittisille liikkeille ainoa tapa saada sanomaansa laajemmin

esille. Keskeisintä poliittisen toiminnan tukemisessa on sitoutuminen avoimuuteen.

***

Julkisessa keskustelussa on välillä unohdettu se, että erilaisten sidonnaisuuksien olemassaolo ei tee kenestäkään automaattisesti esteellistä. Tämä pätee niin vaalirahoitukseen kuin muihinkin sidonnaisuuksiin. Viime kädessä vastuu mahdollisen esteellisyyden tunnistamisesta ja itsensä jääväämisessä on esteelliseksi epäilyllä itsellään. Avoimuudella varmistetaan se, että mahdolliset esteellisyytilanteet tunnistetaan ajoissa, myös silloin kun asianomainen ei itse sitä havaitse tai halua ilmoittaa. Samoin havaitaan entistä paremmin tapaukset, joissa lahjusrikossääntelyn soveltaminen voi tulla kyseeseen.

Lahjontarikokset on julkisessa keskustelussa joskus sekoitettu esteellisyyteen. On aiheellista muistaa, että myös täysin laillisen edun vastaanottaminen voi tosiasiallisesti aiheuttaa esteellisyyden edun antajaa koskevissa virkatoimissa. Valtiovarainministeriön ohjeessa vieraanvaraisuudesta, eduista ja lahjoista siteerataan oikeuskanslerin kehotusta, jossa hän suosittelee jokaista virkamiestä kysymään itseltään:

Miksi minulle tarjotaan tällainen etuus, millaisista motiiveista otan tarjouksen vastaan, miltä asia näyttäisi julkisuudessa?

Kysymykset antavat hyvän ohjenuoran niin lahjan tai etuu-

den vastaanottajalle kuin sen antajallekin. Esteellisyyssääntelyn perimmäinen tarkoitus on hallintoasian valmistelun ja ratkaisun puolueettomuuden turvaaminen. Yhtäältä vähennetään henkilön vaikutusmahdollisuuksia asian käsittelyyn tilanteissa, joissa epäasialliset henkilökohtaiset sivuvaikutukset saattaisivat ohjata hänen toimintaansa. Toisaalta pyritään lisäämään yleisön luottamusta siihen, että hallintoasian valmisteluun ja ratkaisuun vaikuttavat vain hyväksyttävät asialliset perusteet. Tärkeintä on, että luottamus päätöksenteon puolueettomuuteen ei vaarannu.

Lopuksi ministeri Brax totesi, että kansalaisten luottamus poliittiseen toimintaan on perustellusti saanut kolhun vaalirahoitusepäselvyyksistä. Lainsäädäntö on osoittautunut pääsääntöisesti toimivaksi. Nyt myös vaali- ja puoluerahoituslainsäädäntömme on saatettu kansainvälisestikin edustuskelpoiselle tasolle. Luottamuksen palauttaminen vie aikaa ja vaatii kaikilta toimijoilta johdonmukaista ja avointa toimintaa. Yhteistyö ja dialogi eri toimijoiden välillä kuuluvat terveeseen demokratiaan, mutta edellyttävät myös vastuullisuutta.

*Puheen selostus ja valokuva
Elias Iirola*

Mikä Suomea UHKAA?

Kylmän sodan ajan päättymisellä ja etenkin syyskuun 2001 terrori-iskuilla on ollut huomattava vaikutus länsimaiseen – ja myös suomalaiseen – turvallisuusajatteluun. Nämä tapahtumat ovat samanaikaisesti sekä kyseenalaistaneet perinteistä valtiokeskeistä sotilaallis-poliittista turvallisuusymmärrystä että luoneet yhteiskunnallista ilmapiiriä laajan turvallisuuden mukaisen uusien uhkien esiinmarssille. Vanhat uhkat eivät ole kadonneet, mutta uudet uhkat hallitsevat tämän päivän turvallisuusajattelua.

Suomalaisen uhka-ajattelun rakennuspalikat

Suomalaisessa 2000-luvun alun uhka-ajattelussa yhdistyvät kolmen eri turvallisuuden vaikutteet.

Ensinnäkin seuraamme länsimaisia uhkamäärittelyitä – jo sen takia, että haluamme identifioitua läntiseen Eurooppaan ja EU on tärkein ulkoinen viiteryhmämme. Suomen olisi hyvin vaikeaa sanoutua irti yhteisesti määritellyistä eurooppalaisista, etenkin EU:n turvallisuusstrategiassa esitetyistä, uhkakuvista.

Toiseksi, suomalaista turvallisuusajattelua ohjaa vahvasti käsityksemme Venäjästä. Sotilaallisen uhkan lisäksi myös useat ei-sotilaalliset uhkatekijät yhdistyvät Suomessa maantieteellisen sijainnin takia läheisesti Venäjään.

Kolmanneksi, Suomen ja monien muiden EU-maiden kansal-

lisissa turvallisuusstrategioissa sisäisen turvallisuuden agendan esiintulo on näkynyt jo jonkin aikaa. Voimavaroja suunnataan yhä enemmän sisäisen turvallisuuden edistämiseen. Tästä on seurannut, että sisäisen turvallisuuden uhkakuvien poliittinen painoarvo on lisääntynyt.

Sotilaallinen uhka haalistuu

Länsimaisissa uhkamäärittelyissä heijastuu perinteisten sotilaallisten uhkakuvien haalistunut luonne. Sotilaallisen uhkan mahdollisuutta ei länsimaisissa uhka-arvioissa kielletä, mutta sitä ei lähitulevaisuudessa pidetä todennäköisenä.

Länsimaista uhkaymmärrystä hallitsevat tänä päivänä terrorismi, joukkotuhoukseiden hallitsematon leviäminen, poliittisesti epävakaa valtiot ja järjestäytynyt rikollisuus. Terrorismia voi poliittisesti pitää käyttökelpoisena uhkakuvana, sillä se on hankalasti määritettävissä ja vihollinen vaikeasti paikallistettavissa, mutta terrori-iskut ovat osoittaneet sen konkreettiseksi. Terrorismin määritelmästä itsessään on olemassa monta ”totuutta” – onhan yhden terroristi monesti toisen vapautustaistelija.

Läntisen uhkaymmärryksen mukaisesti turvallisuutta rakennetaan nyt toimimalla aikaisempaa laajemmalla maantieteellisellä alueella. Huomionarvoista on myös, että useissa länsimaissa asevoimia on kylmän sodan jäl-

keen kehitetty nimenomaan globaaleja ja kauko-operaatioita vaativia uhkia (etenkin terrorismia) vastaan. Armeijoiden ammatti- maistaminen on tästä kehityskulusta hyvä esimerkki.

Sotilaallinen uhka elää Suomessa

Suomalaiset turvallisuuspoliittiset uhkakuvat seuraavat läheisesti länsimaisia määrittelyjä. Voikin sanoa, että useat asiat tulee Suomessa ymmärtää laaja-alaisen turvallisuuden uhkakuvina osaksi sen takia, että muissa länsimaissa tehdään niin.

Monien länsimaiden uhkamäärittelyistä poiketen Suomessa on ylläpidetty sotilaallisia uhkamalleja. Suomen turvallisuus- ja etenkin puolustuspoliittisia ratkaisuja, kuten alueellista puolustusjärjestelmää ja yleistä asevelvollisuutta, on ajoittain länsimaissa arvosteltu vanhanaikaisiksi ja uudistuskyyvyttömiksi.

Myös Suomessa on jossain määrin viime vuosina kyseenalaistettu sotilaallisten uhkakuvien tarpeellisuutta. Sotilaallisten uhkakuvien sekä ”perinteisten puolustuspoliittisten johtopäätösten” legitimointi on Suomessa 2000-luvun alussa jonkin verran vaikeutunut.

Sisäinen turvallisuus

Kolmas huomattava piirre 2000-luvun alun suomalaisissa turvallisuusmäärittelyissä on sisäisen turvallisuuden korostaminen. Turvallisuuspuhunnalle on

Kuvassa vahva maanpuolustusedustus: alustajamme Jarno Limnell, asiantunteva isäntämme Erkki Nordberg ja aktiivinen keskustelija Maanpuolustuskoulutuksen hallituksen pj Harri Kainulainen. Kuva: Kalevi Suortti

ollut ominaista kuvata Suomen ulkoista turvallisuustilannetta vakaaksi ja samalla painottaa sisäiseen turvallisuuteen kohdistuvien uhkakuvien voimistumista.

Sisäisen turvallisuuden uhkakuvat on yleensä määritetty ei-sotilaallisiksi uhkiksi, joiden katsotaan kohdistuvan suomalaisen yhteiskuntaan ja yksittäisiin kansalaisiin – ei valtiolliseen olemassaoloon. Yhtäältä sisäisen turvallisuuden uhkat kuvataan Suomen rajojen ulkopuolelta Suomeen kohdistuviksi (kuten laitton maahanmuutto tai suuret väestöliikkeet) ja toisaalta suomalaisen yhteiskunnan sisältä nouseviksi (kuten yksilön yhteis-

kunnallinen syrjäytyminen).

Turvallisuuden kokonaisvaltaisuus

Tämän päivän uhkakuvat edellyttävät turvallisuuden kokonaisvaltaista ymmärrystä. Siksi Suomessa ollaankin siirtymässä yhä vahvemmin yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamiseen, jossa turvallisuutta käsitellään kokonaisuutena.

Uhkakuvien torjunta edellyttää kasvavissa määrin viranomaisten yhteistyötä. Kyse on osaltaan tutusta kokonismaanpuolustuksen konseptista, jossa valjastetaan eri yhteiskuntasektorit yhteistyöhön, mutta käsitteenä

”kokonismaanpuolustus” on liian puolustushallintosisäisyyden.

Meillä on siis tarve kokonaisvaltaisempaan kansalliseen turvallisuusstrategiaan. Sillä on myös oltava riittävästi poliittista painoarvoa ja laaja poliittinen hyväksyntä. Turvaamistoimenpiteiden kohteeksi on otettava entistä suuremmat kokonaisuudet – tämä merkitsee yhteistyötä ja verkostoitumista niin kansallisesti kuin kansainvälisesti.

Jarno Limnell
Sotatieteiden tohtori,
VTM, Kapteeni evp.

Biljardiopetusta ja häivähdys historiaa

Ville Pasanen (toinen vas.) opastaa.

Syyskauden alkaessa järjestettiin Klubilla biljardin näytös- ja opetusilta klubiveljien harrastustietouden laajentamiseksi ja uusien jäsenten perehdyttämiseksi biljardin saloihin.

■ ■ Ennen tilaisuuden alkua luovutti Matti Viljanen biljardi-päällikkö Ahto Alanderille mielenkiintoisen taideteoksen. Kuva-taiteilija Ola Forsell (1899-1964) oli ikuistanut Yrjönkadun klubihuoneiston

biljardihuoneessa vuonna 1945 varsin eläväisen pelitapahtuman, jossa korostuva ”hyvä jalkatyö” on seurapelissämme oiva ohjelmanumero. Taulun olivat lahjoittaneet silloisen ”Suomalaisen Klubin Biljardikerhon” yksitoista jäsentä klubiveljelleen, apteekkari Sipi Siintolalle (1885-1953) hänen 60-vuotispäi-

Ahto Alander (vas.) ja Matti Viljanen taulun luovutustilaisuudessa. Kuvat: Veikko Hannula

vänsä kunniaksi. Sipi Siintolan perikunta oli ystävällisesti tehnyt Matti Viljasen tietoiseksi taulun olemassaolosta. Taululle löytyi heti kunniapaikka biljardisalim-seinältä.

Biljardin näytöspeleissä saimme tutustua klubiveli Petri Pohjolan taidonnäytteisiin pyramidi-biljardin pallojen käsittelyssä ja

kaisan haasteottelussa biljardi-päällikkömme kanssa. Snooker-pöydällä vieraaksemme kutsuttu snookerin viisinkertainen Suomen Mestari Ville Pasanen ohjasi uusia jäseniämme pelivälineen käytössä ja erilaisten lyöntitilanteiden hallinnassa.

Veikko Hannula

Ajatuksia ja kokemuksia Klubimatkoilta

Vuosi 2010 on jo päättynyt klubimatkojen osalta, mutta kohta ovat jo uudet retket edessä. Mennyt vuosi oli näin matkailujaoston kannalta erinomainen. Matkat myytiin loppuun ja Saarenmaalta jäi moni vielä rannalle. Heille lupasin uuden matkan ensi toukuussa, ja niin myös tapahtuu. Matkoitamme sain pelkästään positiivista palautetta, joka tietysti rohkaisi uusien kohteiden etsintään, mutta myös pyynnöistä uusintaretkiin (Kuuba ja Saarenmaa)

■ ■ Näille matkoillemme on ollut ominaista, että kaikki järjestelyt ovat onnistuneet ja tarjotut paketit ovat vastanneet matkalaisten odotuksia. Mekongilla jouduimme matalan veden takia jättämään upean aluksemme noin 50 km ennen Siem Reapia ja siirtymään bussiin, mutta vastaavasti näimme mielenkiintoista maaseutua ja meille jäi enemmän vapaa-aikaa perillä. Osanottajat kaikilla matkoilla ovat valtaosin olleet 40-lukulaisia ja ennen kaikkea ”suuria ikäluokkia”. Nuorin matkalainen oli vuonna -71 syntynyt ”nuorukainen”, joka kivenkovaan vakuutti viihtyneensä erinomaisesti vanhempien herrasmiesten joukossa. Tätähän se klubihenki on. Meillä on poikkeuksetta hyvä hurtti huumori ja reipas seikkailuhenki päällä, kuten olen monesti vakuuttanut. Ilokseni olen myös havainnut, että kerran mukana olleet tulevat mielellään uudestaan.

Vuoden 2011 retkistä on jo ensimmäiset matkailusivuilla netissä ja varattavissa suoraan matkatoimistolta. Suosittelen tosi pikaista toimintaa, sillä niin Kuuban kuin Tansanian matkoille mahtuu vain noin 20 osallistujaa. Nämä matkat ovat räätälöity vain klubilaisille avec sekä hyville ystävill.

Kuuban kiertojelu 15.- 26.1. 2011

Havannan lisäksi käymme muissa tärkeimmissä kaupungeissa kuten Santiago de Cubassa, Trinidadissa, Santa Clarassa ja Cienfuegossa. Tämä Kuuban maata ja kansaa, historiaa ja luontoa tasapuolisesti esittelevä retki on vielä Castron ajassa. Mitä sen jälkeen ?

Tansanian safarit ja historiallinen Sansibar 1.-12.3. 2011

Saavumme ilmastollisesti parhaaseen aikaan Tansaniaan, missä vierailemme mm. Serengetin ja Ngorongoron kansallispuistoissa, jotka ovat Afrikan hienoimmat. Maaliskuu on suurten laumaeläinten vaellusaikaa ja meille avautuu uskomattomia elämyksiä niitä seurattessamme. Pari viimeistä päivää kuluu historiallisessa Sansibarissa. Tämä on reissu, joka täytyy tehdä kerran elämässä.

Lontoo - Jersey - Pariisi 9.- 14.5. 2011

Suoraan Heathrow'n kentältä ajamme Windsoriin tutustuen ku-

ningatar Elisabethin kotilinnaan. Lontoon kiertojelu, tutustumisen Saliburyn ja Baht'n historiallisiin kaupunkeihin, Stonehengen nummilla oleviin muinaisiin jättiläispaasiin ennen laivamatkaa Jersey saarelle St.Helier'iin. Ranskan puolella mielenkiintoiset St.Malo, Cancale sekä kuuluisa Mont Saint Michelin luostarisaaari ennen Pariisia, missä lähtöpäivänä lounas Eiffeltornissa. Todella ensiluokkainen retki!

Saarenmaan kiertomatkan ja elokuussa tehtävän Pietari-Moskova jokiristeily tiedot ja esitellyt tulevat myöhemmin matkailusivuille, koska yksityiskohdat eivät tämän artikkelin painoon mennessä olleet vielä selvillä.

Matkailuilta 19.10. 2010

Kaikki nämä matkat ja todennäköisesti vielä muutakin esitellään klubin matkailuillalla 19.lokakuuta. Tulkaa joukolla mukaan avec.

Matti Ahjopalo

http://www.klubi.fi/www/toimintajaharrastukset_matkailu.html

Suomalaisen Klubin NELINPELIMESTARUUSKISAT

■ ■ Klubin tenniksen nelinpelimestaruuskisat 2010 järjestään sunnuntaina 7. marraskuuta Talin Tenniskeskuksessa kello 11.30 alkaen. Sarjat ovat alle 60 vuotta ja yli 60 vuotta. Kisa pelataan nelinpeleinä ns. Round Robin -systeemillä.

Osallistumismaksu on 15 euroa, joka maksetaan klubin tilille 147030-254808 (lisätietoja kohtaan merkinnällä "tennis"). Ilmoittautumiset 31.10.2010 mennessä sähköpostilla: jussi.neste@talintenniskeskus.fi tai puhelimitse 050 588 3250.

Tennisterveisin
Jussi Neste

Tilintarkastaja ja enemmänkin

Tilintarkastus, sisäinen tarkastus, veropalvelut

www.bdo.fi

Unohda Helsingin ydinkeskustan ruuhkat ja pysäköi P-Cityyn

Jäsenetusi -20%

Edun saa Suomalaisen klubin jäsenkortilla maksuautomaatilla. Koskee lyhytaikaispysäköintiä P-Cityssä.

Toimi näin:

- Ota puomilta parkkilippu.
- Lähtiessäsi syötä ensin parkkilippu maksuautomaattiin.
- Aseta sitten jäsenkorttisi maksuautomaatin etälukukohtaan. (keltainen ympyrä, katso kuva).

Sisään- ja ulosajo: Ruoholahdenkatu 3, keskustan huoltotunneli.

Jalankulkuja ulos on kolme

- Kansakoulukuja (Suomalaisen Klubin vieressä)
- Kampin keskus E-taso (lyhin reitti Kampin keskuksen palveluihin ja Etu-Töölön alueelle)
- Eerikinkatu 8 (lyhin reitti ydinkeskustaan, 3 min kävely Kolmen Sepän patsaalle)

Lisätietoja ja hinnasto www.europark.fi

EuroPark

www.europark.fi
(09) 6969 3000

Klubin Sikarikerhon syksy

Klubin Sikarikerhon sikaridinner

Helsingin Suomalaisen Klubin Sikarikerho aloitti toimintansa viime vuoden syksynä. Klubin Sikarikerho on kaikille klubiveljille avoin harrastusryhmä, jonka tavoitteena on lisätä asiasta kiinnostuneiden klubiveljien sikaritietoutta, sekä luoda mahdollisuuksia ja puitteita klubiveljien keskinäiseen kanssakäymiseen klubihengessä sikaria poltellen.

■ ■ Viime talven ohjelmaan kuului kaksi vierailua KirjaClubilla

sekä vapaamuotoisia sikarihetkiä Töölön sikarikaupan olohuoneessa. Kevään ohjelman kruunasi sikaridinner, jossa 17 klubiveljeä nautiskeli maittavan välimerellisen buffetin antimista sekä tietysti hienoista sikareista hyvässä seurassa.

Uuden tupakkalain tehtyä ravintolatiloihin savuttomia painottuvat Klubin Sikarikerhon tapaamiset toistaiseksi klubitalomme ulkopuolelle ja erilaisista tilaisuuksista informoidaan Klubi-

bin Sikarikerhon sähköpostilistalle ilmoittautuneita klubiveljiä. Syksyllä ohjelmaan kuuluvat ainakin lyhyemmällä varoitusajalla järjestettävät sikarihetket sekä myös järjestyksessään toinen sikaridinner.

Voit ilmoittautua Klubin Sikarikerhon sähköpostilistalle osoitteeseen klubinsikarikerho@gmail.com.

Heikki Pitkänen

Valintoja Klubin syyskokouksessa

Kuten toisaalla lehdessämme julkaistussa kokouskutsussa todetaan, Klubin syyskokous pidetään marraskuun 18 päivänä 2010 alkaen kello 19.00. Tässä kirjoituksessa käsitellään valintoja Klubin johtokuntaan.

■ ■ Klubin hallituksena toimii siis johtokunta, johon kuuluvat Klubin puheenjohtaja ja kahdeksan jäsentä. Johtokunnan tehtävänä on edistää Klubin tarkoituksen toteutumista, huolehtia jäsenkunnan jäsenyyteen liittyvien odotusten huomioon ottamisesta sekä edustaa Klubiä.

Johtokuntaan kuuluvat vuonna 2010 Johannes Koroma puheenjohtajana, Olli Alho varapuheenjohtajana, Elias Iirola, Jari Karpakka, Kari Karvonen, Tuomas Koljonen, Jere Lahti, Henrik Lamberg ja Pekka Rapila. Heistä erovuorossa ovat Iirola, Koljonen ja Lamberg, joista Iirola ja Koljo-

nen ovat toisella kaudellaan johtokunnassa eivätkä siis ole valintakelpoisia. Lambergin menossa oleva kausi on hänen ensimmäisensä ja hän on siis uudelleevalintakelpoinen.

Johannes Koroma valittiin syyskokouksessa 2008 johtokuntaan vuosiksi 2009-2011 ja Klubin puheenjohtajaksi vanhojen sääntöjen mukaisesti yhdeksi vuodeksi ja uusien sääntöjen mukaan syyskokouksessa 2009 puheenjohtajaksi kolmen vuoden kaudeksi vuosiksi 2010-2012. Tässä syyskokouksessa ei siis toimiteta puheenjohtajavaalia.

Muista johtokunnan jäsenistä todettakoon, että Olli Alho on valittu johtokuntaan vuosiksi 2010-2012. Jari Karpakka ja Pekka Rapila ovat toisella kaudellaan myös vuosiksi 2010-2012 valittuina. Jere Lahti ja Kari Karvonen ovat ensimmäistä kauttaan johtokunnassa, molemmat vuosiksi 2009-

2011 valittuina. Johtokunnan koostumusta ei ole säännöissä eikä muutoinkaan missään tarkemmin säädelty, mutta on katsottu, että ihannetilanteessa johtokunnassa tulisi esiintyä kaikkia niitä osaamisalueita, joita Klubin johtaminen suoraan tai toimikuntien kautta edellyttää.

Kun Klubin toimikuntien puheenjohtajien tulee pääsääntöisesti olla johtokunnan jäseniä ja Klubin säätiön hallituksen jäsenistä enemmistön tulee olla Klubin johtokunnan jäseniä, johtokunnan jäsenten tulisi siis olla käytettävissä myös näihin tehtäviin. Suurin osa vapaaehtoiseen harrastukseen perustuvasta työstä Klubilla tehdään toimikunnissa tai muutoin johtokunnan ulkopuolella. Esimerkkeinä mainittakoon eri harrastustoimintojen vetäminen, Klubilehden toimittaminen ym..

Elias Iirola

Oikaisuja

■ ■ Klubilehtemme viime numerossa julkaistiin selostukseni Lottaperineliiton puheenjohtajan, maisteri Sirkka-Liisa Hollménin ja professori Eeva Tapion veteraani-illassamme pitämistä esitelmistä. Tekstiin oli pujahtanut pari virhettä, jotka Lottaperineliiton pääsihteeri Irma Törnström on ystävällisesti pyytänyt oikaisemaan.

Kirjoitin, että Lotta Svärd Säätiöksi muuttuneen Suomen

Naisten Huoltosäätiön perustaman Työmaahuollon myynnistä kertyneet ja kasvaneet varat olisivat kartuttaneet vuonna 1992 perustetun Lottaperineliiton ja 2004 perustetun Lotta Svärd Säätiön omaisuutta. Lottaperineliitto ei ole saanut tuota omaisuutta. Se toimii jäsenmaksujen, toiminta-avustusten ja pienten myyntituottojen varassa. – Olisi säätiö mielestäni voinut antaa liitolle kunnan pesämunankin.

Toisen oikaisun vaatii mainintani, että professori Eeva Tapion äiti olisi ollut saksalaissynty-

nen. Hänen sukunsa on tanskalainen. Olen pyytänyt tämän virheen anteksi ystävältäni Eeva Tapiolta tuoreeltaan. Hataroitunut kuulu tekee joskus tepposia.

Lottien, heidän perineliiton ja säätiönsä sekä vanhan lottajärjestön koulutustyötä jatkavan Naisten Valmiusliiton toimintaa kunnioittaen toivotan elossa vielä oleville lottaveteraaneille ja heidän perinteidensä vaalijoille sekä työnsä jatkajille valoisaa tulevaisuutta.

Antti Henttonen

Oliko Suomi Saksan poliittinen liittolainen?

Viime aikoina on käyty keskustelua Suomen ja Saksan suhteista toisen maailmansodan aikana. Suomi taisteli olemassaolostaan Saksan aseveljenä, mutta oliko se myös Saksan poliittinen liittolainen?

Klubimme jäsen sotahistorioitsija, eversti Matti Koskimaa on tehnyt aiheesta tutkielman. Se julkaistaan klubimme nettisivuilla. Antti Henttonen on laatinut siitä lyhyen tiivistelmän lehdellemme.

Aihe on ajankohtainen, sillä Suomi myönsi 70 vuotta sitten elokuussa 1940 saksalaisille sotilaille kauttakuluvan Norjaan. Samaan aikaan Saksa peruutti aseidenvientikiellon maahamme.

Suomen Moskovan suulähettiläs J.K. Paasikivi kutsui sitä pääsemiseksi Saksan siipien suojaan. Hän sanoi, että oltakoonpa Saksan järjestelmästä mitä mieltä tahansa, se on tuhat kertaa parempi kuin joutua Neuvostoliiton alle, mikä olisi meille kuolema.

Apuä sieltä, mistä saatiin

Maamme johtajat katsoivat, että kansamme oli eloonjäämistäistelussaan otettava apua sieltä, mistä sai. Sitä sai vain Saksalta, joka oli muuttanut talvisodan aikaisen viileän asenteensa Suomelle myönteiseksi.

Hyökkäyksen pysäyttäminen

Mannerheim pysäytti hyökkäyksen 1941 Leningradin suuntaan saksalaisten vaatimuksista huolimatta. Ratkaisu oli viisas sotilasesä ulkopoliittisista syistä. Silä oli suuri merkitys, kun Suomi myöhemmin halusi irtaantua so-

dasta itsenäisyytensä säilyttäen.

Kieltäytyminen Tihvinän valtaamiselta

Suomen armeija saavutti syyskuun alussa 1941 Syvärin. Pietaria piirittäneet saksalaiset vaativat sitä valtaamaan Laatokan itäpuolella olevan Tihvinän alueen ja katkaisemaan siellä olevan venäläisten kapean huoltotien Pietariin.

Viivyttämällä vastauksen antamista Mannerheim torjui vaatimukset. Saksalaiset joutuivat myöhemmin syksyllä vetäytymään sieltä ja vaatimukset raukesivat. Mannerheim osoitti, että hän päättää armeijamme sotatoimista,

Sodan käännekohta

Stalingradin taistelu 1943 alussa oli sodan käännekohta. Suomen johtajat totesivat Saksan häviävän sodan, jonka vuoksi Suomen tuli pyrkiä irtaantumaan siitä itsenäisyytensä säilyttäen. Uudelleen valittu presidentti Risto Ryti ja uusi Edvin Linkomiehen hallitus alkoivat tehdä varovaisia rauhan tunnusteluja USA:n asiainhoitajan välityksellä. Ne vuotivat Hitlerin tietoon, jolloin hän vaati poliittisen liiton solmimista, jottei Suomi tekisi erillisrauhaa. Kun hallitus Mannerheimin vaatimuksesta kieltäytyi siitä, Saksa keskeytti meille elintärkeät sota- ja elintarvikelahetykset, mutta

jatkoi niitä kuukauden kuluttua. Poliittinen johtomme osoitti, ettei sitä voida pakottaa maan edun vastaisiin tekoihin.

Muurmannin radan katkaiseminen

Saksa painosti Suomea hyökkäämään Muurmannin radalle Sorokkaan. Armeijamme johto suunnitelti hanketta saksalaisten kanssa, mutta ylipäällikkö ilmoitti, että häneltä riittää joukkoja siihen vasta Leningradin kukistuttua. Hän pysyi presidentin ja hallituksen tukemana kannassaan Saksan korkeimman johdon painostuksesta huolimatta. Englanti oli julistanut sodan Suomelle ja oli uhkana, että USA tekisi samoin, koska rata oli sen Neuvostoliitolle antaman sotatarvikeavun kuljetusreitti. Leningrad ei kukistunut ja Suomi vapautui Saksan painostuksesta.

Jatkosodan loppuvaiheet

USA:n asiainhoitaja suositteli tammikuussa 1944 yhteyden ottamista Neuvostoliittoon sota toimien lopettamiseksi. Neuvostoliiton sanelemat rauhanehdot olivat kuitenkin mahdottomat hyväksyä, sillä se olisi johtanut maamme miehittämiseen. Eduskunta hylkäsi ehdot, jolloin Neuvostoliitto lisäsi painostustaan mm. Helsingin suurpommituksilla.

Neuvostoliitto kutsui Suomen

edustajat Moskovaan. Ehdot olivat edelleen mahdottomat hyväksyä, joten Suomi päätti jatkaa taistelua.

Kesän 1944 suurhyökkäys

Venäläisten suurhyökkäys alkoi 9. kesäkuuta 1944. Sitä ei olisi pystytty torjumaan ilman Saksan ase- ja elintarvikeapua. Sen saamiseksi presidentti Risto Ryti teki henkilökohtaisen sitoumuksen sodan jatkamisesta Saksan rinnalla, Oli valittavana tämä sitoumus tai ehdoton antautuminen. Hitler hyväksyi Rytin ratkaisun ja tarvittava apu saatiin. Rytin sopimus ei sitonut hänen seuraajiaan.

Tuloksena olivat torjuntavoitto ja aikaisempaa kohtuullisemmat, raskaat mutta itsenäisyytemme säilymisen turvanneet rauhanehdot. Tämä tärkein päämäärä pystyttiin saavuttamaan armeijamme ja koko kansamme äärimmäisillä ponnistuksilla sekä korkeimman sotilas- ja poliittisen johtomme taitavalla toiminnalla ilman poliittista liittoutumista Hitlerin Saksan kanssa.

Artikkeli kokonaisuudessaan on netissä otsikolla

www.klubi.fi/koskimaa

Konserttitanssiaiset

Helsingin Suomalaisen Klubin Puhallinorkesterin konserttitanssiaiset Suomalaisella Klubilla perjantaina 5.11.2010 Toivo Kärjen musiikin merkeissä. Solisteina Mervi Myllyoja, viulu ja Henrik Lamberg ja Ismo Sajakorpi, laulu ja kapellimestarina Jaavamo ja juontajana Pekka Kärki.

OHJELMA

Kello 18.30 Sisääntulo ja drinkkejä baarista
Kello 19.00 Konsertti Toivo Kärjen musiikin merkeissä
Kello 20.15 Illallinen
n. kello 21.30 Tanssiaiset alkavat ja jatkuvat puoleen yöhön

Illalliskortti (40 euroa), mikä toimii samalla pöytävarauksena ja sitovana ilmoittautumisena. Illal-

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaiteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

liskortti lunastettavissa 30.8. alkaen Klubin ravintolasta tai vaihtoehtoisesti maksamalla 40 euroa / hlö A'la Carhu Oy:n pankkitilille 802407-10092128.

Viestikenttään on laitettava maksajan nimi, puhelinnumero ja osallistujamäärä. Konserttimenu tarjoillaan pöytiin

Juhlava kala – raputerriini

*
Ylikypsää ankanrintaa & kirsikkakastiketta, vuohenjuustoperunarösti

*
Moccyllätys

Ravintoloitsijat tarjoavat kauliin syksyn kunniaksi vieraille kahvit jälkiruoan yhteydessä.

Viimeinen ilmoittautumispäivä/illalliskortin lunastaminen ja maksaminen on 29.10.

Ruokajuomat tilataan maun mukaan ja maksetaan paikan päällä.

Ilmoittautuminen siis ainoastaan maksamalla illalliskortti etukäteen, ei Hovimestarijärjestelmän kautta!

Koska tilaa on rajoitetusti, mukaan mahtuu illalliskortin lunastamisjärjestyksessä.

ASU: miehet smokki tai tumma puku, naiset iltapuku

Tervetuloa Klubiveljet avec nauttimaan iloisesta ja vähän nostalgisestakin musiikista, hyvästä ruoasta ja juomasta, toisente seurasta sekä tanssin hurmasta kunnon musiikin tahdissa.

Timo Kivi-Koskinen

KLUBIN KUORON JUHLAVUODEN

JOULUKONSERTTI

VANHASSA KIRKOSSA

SUNNUNTAINA 19.12.2010 KLO 21:00

KUOROA JOHTAA HENRIK LAMBERG

**ENNAKKOVARAUKSET: HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI
PUH. (09) 586 8830, KLUBIMESTARI@KLUBI.FI TAI KUORON JÄSENET.**

**KONSERTIN 15 EURON KANNATUSMAKSUN MAKSANEILLE
OHJELMA KIRKON OVELTA.**

TERVETULOA!

PINSTRIPES™ PINSTRIPES™ PINSTRIPES™ PINSTRIPES™

PINSTRIPES™
Finland's Best Known Suit, Shirt & Tie Maker

*Erikoistarjous Suomalaisen Klubin jäsenille
3 mittatilauspaitaa vain 360 euroa.
Jokaiseen paitaan voit valita eri materiaalin ja yksityiskohdat.*

Annankatu 34, 00100 HELSINKI / Puh. 09-694 7478
www.pinstripes.fi - info@pinstripes.fi